

Lund Rasmø

pejdernes Magasin

JUNI
1934
Nr. 5

18. Aargang

DRONNINGGAARD MEJERI

Børnemælk - - Jerseymælk
1ste Kl.s Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

FOTOGRAFIRAMMER

EMIL L. OLSEN
22 SKINDERGADE 22

Sy selv Deres Slips!

Største Udvalg i Slipsstoffer
Mønster medfølger

HANS BACH, Gl. Kongevej 86
Telef. C. 2919

SPEJDERURE

Armbds. m/ Rem.

Ur og Glas kan ikke
gaa itu.

Fra 15 Kr. til Spejderne.

Leverandør til Raadhuset,
Kommunen, m. fl.

A/s VILH. A. MEILSØE

Farveri og kemisk Tøjrensning.

Fuglebakkevej 111. Telef. Taga 3838.
Jagtvej 19. Telef. Taga 1657.

Spejderne 10 pCt. Rabat.

Statsanstalten for Livsforsikring

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

♦ CENTRALTRYKKERI

NØREBROS

BLAAGAARDSGADE 29
TELEF. CENTRAL 3054

Uge & Maanedblade
Foreningsarbejde-Kort
Reklamer - Kuverter
Skematiske Arbejder

Bagermester Hans Nielsen

anbefaler sig med 1. Kl. Varer
indenfor Konditori og Bageri.

Th. Ryvang 750. Lyngbyvej 41.

Den billige

LÆDERHANDEL

Nyborggade 6 (Strandvej 4)

Det bedste Læder. — Den billigste Pris.

•CLICHÉ-ANSTALT•

•••BREDGADE 25• OPG. E. (STANNÆ PASSAGE)
PALE 2646.

TELTE

fra 27 Kroner pr. Stk. syet af
prima amerik. Army Duck.

DE BEDSTE OG DER-
FOR DE BILLIGSTE.

Køb intet Telt uden at have
set mine forskellige Telte op-
stillede i

H. Halmøe

CORT ADELERSGADE 8

TELEFON BYEN
KØBENHAVN K. 6762

Fotograf

EMIL CLAUSEN

Frederiksberggade 34

6 Petit Cat i elegant Mappe 3 Kr.

SPEJDERNES MAGASIN

JUNI 1934 Nr. 5

18. Aargang

Lejr- Bade- og Rejseregler.

LEJR-REGLER

- 1) Slaa aldrig Lejr uden Ejeren's Tilladelse.
- 2) Tænd aldrig Baal uden Ejeren's Tilladelse.
- 3) Grav ikke unødvendigt paa Lejrpladsen.
- 4) Tænd ikke større Baal, end der er Brug for, og fjern Græstovene fra Baalpladsen, inden der tændes op.
- 5) Vær yderst forsigtig med Ild. Forlad ikke Baalet, før den sidste Glød er slukket.
- 6) Alt Affald brændes eller graves ned i Jorden.
- 7) Grav altid Latrin. Læg den ikke for tæt ved Lejrpladsen.
- 8) Aflever Lejrpladsen til Ejeren, renere end den modtoges, og med alle Græstov lagt paa Plads.
- 9) Tag de videst mulige Hensyn til eventuelle andre Gæster paa Pladsen.
- 10) Saavel Lejrpladsen som det omliggende Landskab maa ikke udsættes for Overlast uanset, om det er dyrket Mark, Skov eller andet.
- 11) Skaan Træer, Buske, Planter og Dyreliv. Rør ikke Fuglereder.
- 12) Alle almindelige Ordensregler paa Stedet, eller enhver Ordre eller Henstilling fra Ejeren eller dennes Repræsentant skal ubetinget efterkommes.
- 13) Sig altid Tak til Ejeren for Laan af Lejrpladsen og aflever altid et „Kontrollkort“.
- 14) Glem aldrig, at vi er Gæster, naar vi ligger i Lejr.

BADE-REGLER

- 1) Bad aldrig alene.
- 2) Undersøg Bund- og Strømforhold omhyggeligt.
- 3) Vov dig aldrig ud, hvor du ikke kan bunde, hvis du ikke er Frisvømmer.
- 4) Bliv Frisvømmer, hvis du ikke er det.
- 5) Bad aldrig, hvis du er forpustet eller har Hjertebanken.
- 6) Bad aldrig før tidligst 1½ Time, efter at du har spist.
- 7) Vær ikke for længe i Vandet ad Gangen.
- 8) Gaa ikke i Vandet mere end 2 Gange om Dagen.

- 9) Gør aldrig en Kammerat forskrækket, naar han er i Vandet, ved f. Eks. at dukke ham uden hans Vidende.
- 10) Vær forsigtig, naar du tager Solbad. Gaa langsomt frem.
- 11) Bad aldrig, hvis du ikke føler dig helt rask.
- 12) Bær dig aldrig ad som et Fjols, naar du er i Vandet, men brug din sunde Fornuft. I 9 af 10 Tilfælde er det Folks egen Skyld, naar de drukner.

REJSE-REGLER

- 1) Spejdere maa ikke rejse i Uniform i Udlandet uden at medføre et Spejderpas.
- 2) Spejderpas udstedes af Korpset og rekvireres af Tropsførereren paa særlige Blanketter, der faas i Depoterne.
- 3) Rekvisition (Ansøgning) skal underskrives af den, der skal rejse, af Tropsførereren og Tropsraadsformanden. Ansøgningen skal anbefales af Kolonnechefen og Divisionschefen.
- 4) Det skal oplyses, hvormange Rejsepenge Spejderen har, hvorhen han skal rejse, og hvor længe han bliver borte.
- 5) Et Spejderpas erstatter naturligvis ikke et almindeligt Politipas.
- 6) Hvis flere Spejdere rejser samlet, kan de benytte et kollektivt Spejderpas.
- 7) Ansøgning om Spejderpas maa indsendes en Maaned før Rejsens Begyndelse — eller, hvis dette er umuligt, saa længe før Rejsen som paa nogen Maade gorligt.
- 8) Spejdere og Troppe maa ikke invitere udenlandske Spejdere paa Besøg i Uniform uden i Forvejen at have meddelt dette til Korpset.
- 9) Det tilraades indstændigt ikke at yde nogen- somhelst Hjælp til Udlændinge, som udgiver sig for Spejdere, men ikke er i Besiddelse af Spejderpas.
- 10) Glem ikke, at alle disse — maaske noget besværlige — Regler er motiveret ved, at Bedragere i stort Antal har snyltet paa Spejderbevægelsen baade her hjemme og i Udlandet.

VED LEJR- BAALET

Se paa Kortet,

det viser, i hvilke Lande der findes Spejdere. I alle de Lande, der er mærket med sort, er der Spejdere, som hører under den internationale Spejderbevægelse. Fra de allerfleste af disse Egne var der Deltagere i Jamboreen i Ungarn.

Det kan sikkert interessere jer at høre, at den ungarske Lejr kostede 1½ Mill. ungarske Pengo, og en Pengo har omtrent samme Værdi som en dansk Krone. Jamboreen gav et Overskud paa 9000 Pengo.

Spejderuniformen.

Nu har alle Spejdere, som ikke er fyldt 16 Aar, Lov til at være reglementeret klædt. Det vil hjælpe paa de allerfleste Troppes Udseende, naar der nu sættes noget ind paa at faa Troppen til at se spejdermæssig ud, baade hvad Paaklædning og Duelighedstegn angaar.

Landsturneringen.

Det er endnu ikke afgjort indenfor alle Divisionerne, hvilke Patruljer der skal deltage i Landsturneringen, men hvem det bliver vil kunne ses af den Liste, som kommer i Juli-Nummeret, over de Flokke, Tropper og Patruljer, der har vundet Divisionsturneringerne. Jeg har hilst paa fire af Patruljerne, og de kunde alle se ud til at ville gøre Konkurrencen haard.

Med Patruljen i Lejr.

Nu er Tiden inde til Lejrliv, og en rask Patrulje tager i Week-end, saa snart der er Mulighed for at stikke ud til Skovene. Netop Patrulje-

lejrene er dem, jeg husker bedst fra min egen Drengetid. Men jeg har ogsaa i min Tid set adskillige Patruljer vaagne op i Lejr om Morgen, og set den paafølgende „Morgenvask“ foretaget med nedrullede Ærmer og Blusen knappet helt tæt op under Hagen, medens en Klud eller Svamp gjorde smaa, roterende Bevægelser i den forreste Del af Ansigtet.

Nej, den lejrsvante Patrulje gør en kort Morgengymnastik, medens Patruljen endnu er i Pyjamas. Det giver Varme i Kroppen og Omlob i Blodet, og saa virker en ordentlig Afvaskning af hele Hovedet, Hals og Arme som et vidunderligt Morgenbad. Men det bedste er naturligvis, hvis man kan tage et rigtigt Bad.

I godt Vejr, ja. Enhver kan „være Spejder“ i godt Vejr. Men man skal ikke snyde sig selv for al Velvære i Lejren, omend det regner eller blæser lidt. Jeg giver ikke meget for en Patrulje, som møder Lørdag Eftermiddag og paa Startstedet staar og holder Raadslagning om, hvorvidt Turen skal aflyses, fordi der kommer Vanddraber paa seks Hænder, der som Barometer er strakt ud med Bagsiden opad.

Jeg kan fortælle jer én Ting,

at den Følelse, man har, naar man har sløjet af og ikke gjort det, man satte sig for, er ti Gange værre end det, der kan møde en Spejder i en Regnvejrsløjre.

Autografsamling.

I sidste Numer af Bladet var der en god Artikel om Autografsamling, navnlig om Fremgangsmaaden. Der er imidlertid een Mand, jeg vil bede jer forskaane for Autografanmodninger: vor Spejderchef, Lord Baden-Powell. Jeg véd, at han ikke kan fordrage denne Autografsamling, som han betragter som et tomt Udslag af Samlermanien. Yderligere er Spejderchefen nu en ældre Mand, og han har fornylig været meget syg, saa han maa ikke ulejliges med Autografer. Husk det. Iøvrigt maa ingen Spejder skrive direkte til B.-P. Saadan Korrespondance skal gaa gennem Korpset.

Overholting

Et Lomme- Kompas

For ca. 25 Øre kan du med ret primitivt Værktøj lave dig et godt og praktisk Lommekompas.

Her har du først Listen over det Materiale, du skal bruge:

1. En Træklods, haardt Træ (Eg, Bøg, Ask, Nød eller Mahogni) 7×7 cm i Kvadrat og 4 cm tyk.
2. En Synaal.
3. Et Stk. 3 eller 4 mm Kobbertraad 5 cm langt.
4. Et gammelt Barberblad.
5. En Tryklaas (10 mm i Diameter er det bedste).
6. Et Stykke 2 mm Vinduesglas.
7. To smaa Messinghængsler.

Du begynder med at save Træklodsens ud. Naar det er gjort, skal Hullet til Kompasrosen laves, men det er det eneste, du ikke selv kan gøre, hvis du da ikke har en Drejebænk til din Raadighed. Lad derfor en Drejer klare det; han gør det gerne. Fig. 1 viser alle Maalene i mm paa selve Kassen. Du skærer nu to Skiver (Laag og Bund) af Klodsens, men forinden er det klogt ogsaa at bore Hullerne til Kobbertraaden, Fig. 2, der skal arrettere Kompasset, det vil sige fastholde Kompasnaalen, naar den ikke bruges.

For du anbringer Messinghængslerne paa deres Plads, maa du erstatte Staalstifterne, der holder dem sammen, med Messingstifter, da Kompasset ellers bliver misvisende. Hængslerne stemmes ned i Træet paa tværs af Træaarene og fastskrues med Messingskruer.

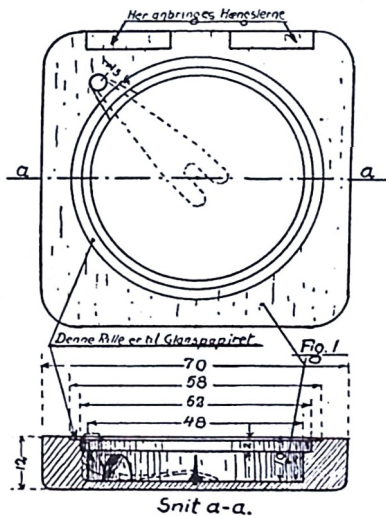
Kompaskassen pudses nu af, saaledes at Laag og Bund passer nøjagtigt sammen, og alle Hjørner og Kanter rundes. Derefter giver du Kassen Politur (3—4 Gange);

men vil du have dit Totem tegnet ind paa Laaget, gør det da med Tusch, for den faar Politur sidste Gang. — Kassen er nu klar til at modtage „Indmaden“. Først knækker du 7 mm af Spidsen paa en Synaal. Stiften, du faar, anbringer du nøjagtigt i Midten af Hullet; tryk den 1 mm ned i Træet, men pas paa, den ikke gaar igennem. Giv den et Par Draaber „Fiskelim“ ved Roden. Medens Limen bliver godt tør, banker du et Stykke 4 mm Kobbertraad fladt og bøjer det, som Fig. 2 viser. Som Kompasnaal bruger du et gammelt Barberblad, det gøres magnetisk med en almindelig Hestekomagnet. Stryg den ene Pol hen over Barberbladet 20—30 Gange, men husk, at du ikke maa føre Magneten direkte tilbage, naar du begynder paa et nyt Tag. Klip nu Kompasrosen ud, eller du kan selv tegne en, hvis du vil.

Klæb den paa Karton og lav et lille Hul i Midten, saa Hovedet af en Tryklaas lige kan komme igennem. Før du ved Hjælp af Tryklaasen samler Kompasrosen og Barberbladet, maa den nederste Halvdel af Tryklaasen gøres konisk ved Hjælp af den ene Ende af en 2 mm tyk Strikkepind. Det bliver derved lettere for Kompasrosen at finde Ligevægt.

Kompasrosen skal nu indstilles. Dertil anvender du et Kompas, der viser rigtigt. Du anbringer det paa et Bræt under en stramt udspændt Sytraad, saaledes at Traaden gaar over Midten af Kompasset. (Se efter, at der ikke er Jern eller Staal i Nærheden!) Hele „Historien“ drejes nu, saaledes at Traaden kommer til at staa i Retning Nord—Syd. Kompasset fjer-

(Fortsættes Side 20)

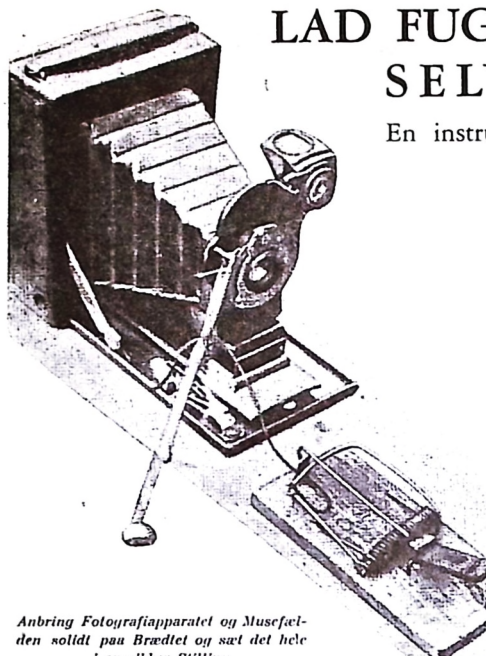

Arbejdstegning for Kompaskassen.
2/3 naturlig Størrelse. De angivne
Maal er i mm.

LAD FUGLE OG DYR TAGE SELVPORTRÆTTER

En instruktiv Artikel om automatisk Fotografering af Fugle og Dyr.

Af F. S. Gehr.

Anbring Fotografiapparatet og Musefælden solidt paa Brættet og sæt det hele i en sikker Stilling

En lille Smule Opfindsomhed vil bringe dig spændende Resultater med Hensyn til at faa Hr. Fugl eller Fru Egern til at tage deres eget Billede. Valget af Pladsen for dit Fotografiapparat og de pragtfulde udendørs Billeder, du kan tage, vil lære dig megen Naturiagttagelse.

Foruden dit Fotografiapparat behøver du kun en lille Musefælde, et Gummibaand og noget Sejlgarn. Studér Billedet omhyggeligt, og du vil se, at Dyret eller Fuglen udløser Musefælden ved Hjælp af en Snor, Dyret snubler over; Musefælden udløser Fotografiapparatet, og Sagen er klaret.

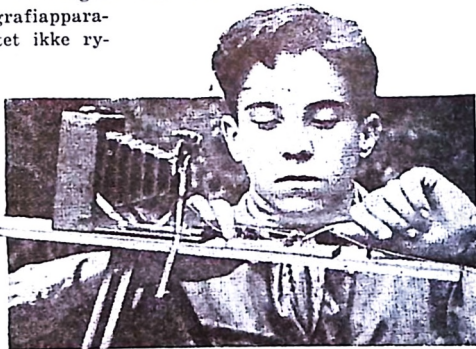
Opstillingen er temmelig nem, men der er adskillige Ting at passe paa. Anbring Fotografiapparatet og Musefælden solidt og sikkert paa et Bræt, saaledes som det fremgaar af Billederne. Du maa helst beskytte Apparatet med en Kasse med den aabne Ende vendende fremefter, da det er sket, at en Regndraabe, Blæsten, en Gren, et Blad eller en Græshoppe har udløst Apparatet.

En Flok Fugle fotograferer sig selv

Aftrækkeren paa Musefælden er den vigtigste Ting ved hele Apparatet. Er det Fugle, Fotograferingen gælder, skal Aftrækkeren udløses ved et meget lille Ryk i Snoren, for andre Dyr skal Rykket være noget stærkere, men dette kan du let indstille ved at bøje Metalstrimmelen mere eller mindre ved Hjælp af en Tang, eller ved at binde Snoren til Bagsiden af det lille Bræt, hvor Maddingen er anbragt, naar man skal fange Mus.

Naturligvis maa Fotografiapparatet ikke ry-

Afprooving for at finde den rigtige Indstilling af Aftrækkeren

ste, naar Billedet skal tages, og for at undgaa dette, maa du ikke binde Udløser-Snoren fra Bøjlen paa Fælden direkte fast i Udløseren ned til Brættet, men saaledes som det fremgaar af Billederne, binde Udløser-Snoren fast til et Gummibaand. Dette vil da give efter og frembringe et jævnt Træk i Udløseren paa Fotografiapparatet. Pas paa, at Udløser-Snoren har lige nøjagtig den rigtige Længde, saa at Bøjlen, naar den smækker i, kun vil trække lige nok til at Udløseren paa Fotografiapparatet virker.

Den sidste Ting, der skal arrangeres, er Snoren, som er fastgjort til Udløseren paa Musefælden, og som gaar hen over Løkkemaden. Dette kommer an paa din egen Opfindsomhed og afhænger for en

Ungarsk Statistik

Med Posten fra Ungarn er der lige kommet en lille Bog med Tal. Masser af Tal. Tal fra Jam-boreen sidste Aar. Her er nogle af dem.

Endnu i 1931 regnede man med en Deltagelse paa 30,000 Spejdere, men Verdenskrisen satte ind, og det saa en Overgang meget sort ud. Trods alt lykkedes det alligevel at samle 26,000 Spejdere, heraf 8000 Udlændinge. I husker sikkert, at Lejren var meget stor i Udstrækning, Bogen siger, at den var 1,6 km² — af hvilke hver Deltager havde 100 m². Det havde voldt en Del Vanskeligheder at skaffe tilstrækkeligt med Vand, Gödöllö ligger i en meget tør Egn, men efter nogle Boringer fandt man de nødvendige vandførende Lag. Der blev under hele Lejrperioden brugt 13 Millioner Liter Vand, eller 1225 m³ daglig. I Gennemsnit brugte hver Deltager 35 Liter om Dagen, men den 11. August — I, der var med dernede, kan sikkert huske denne forskrækkelig varme Dag — var Forbruget oppe paa 51 Liter pr. Deltager. Den Dag var det lige ved at knibe, og Presset paa Ledningerne blev sat ned — men jeg

husker ogsaa, at adskillige tog Styrtebad under Vandhanerne, hvilket var forbudt! Af Proviant fik vi daglig 80 Tons. I Bogen er der opgivet, hvor mange kg Kød, Bønner, Kartofler, Skinke, Tomater o. s. v., vi fik. Af Majskolber — de smagte nu rigtig godt, selv om de var lidt tørre — fik vi 70,000 Stk., og af de grønne Paprika — nogle skar dem paa Mad og sagde, at de smagte storartet, andre — drevne Køgemestre — fandt Anvendelse for dem paa utallige Maader i Middagsmaden — fik vi 126,000 Stykker. Lejren blev besøgt af 365,000 Personer, og 1000 Motorvogne parkerede daglig paa Parkeringspladserne. 844 Tog kom til Gödöllö. Lejravisen udkom paa 5 Sprog i et dagligt Oplag paa 20,000. Der var rigtigt 386 km elektriske Kabler op (til Telefon, Telegraf og Lys). England — med Dominions og Kolonier — deltog med 1900 Spejdere, det var den største udenlandske Repræsentation, derefter fulgte Polen med 1000 Spejdere. Danmark var Nr. 8 med 277 Deltagere. 31 Lande havde sendt Deltagere. (Kolonier etc. regnes sammen med Morderlandet for 1).

stor Del af Dyret eller Fuglen, du vil fotografere, og ogsaa af Forholdene, hvorunder hele Apparatet skal anbringes.

En Maade er f. Eks. at binde Snoren fast til en Stok ca. 30 cm oppe. Stokken staar lodret og gaar meget lidt ned i Jorden. Et Par Tommer over Jorden tværs hen over en Veksell (du véd vel, hvad en Veksell er?), er der udspejndt en anden Snor, der i den ene Ende er fastgjort til Stokken. Naar nu et Dyr eller en Fugl støder mod denne sidste Snor eller træder paa den, vælter Stokken og trækker derved tilstrækkeligt i den første Snor til at udløse Musefælden, der jo igen udløser Fotografiapparatet.

Hvis du bruger Lokkemad (Kød for en Kat, Sild for en Maage eller Kaal for en Hjort), er det bedst at bruge en saadan indirekte Metode, for at Fotografiapparatet eller Musefælden ikke skal faa for stærkt et Ryk.

En Spætte ses ofte i Færd med at rense sin Indgangsdør. Den er fin. Anbring blot en lille Kæp nær ved Døren, som den kan vælte. Sæt den ene Kæp i Forbindelse med en Stok, der kan udløse Fælden, naar den falder, og saa har du et flot Billede af Spætten.

Paa Billedet her, hvor Fuglene opholder sig

paa Jorden, blev Foderet spredt et Sted, hvor de som Regel søgte Føde, og Snoren spændt ud ca. 2 Tommer over Jorden. En af Fuglene fik fat i Snoren ved at gaa hen over den, og Billedet blev taget.

Du kan ogsaa bruge en anden Metode i Stedet for Snoren, som Dyret eller Fuglen kommer i Berøring med. Du kan f. Eks. binde en lang Snor i Udløseren paa Fotografiapparatet og selv ligge et godt Stykke borte. Naar saa Dyret kommer indenfor Apparatets Synsvidde, kan du selv trække i Snoren og tage Billedet. Men husk: et langsomt Træk og ikke et Ryk.

Hvis du vil tage flere Billeder paa det samme Sted, skal du blot dreje frem til en ny Film, indstille Udløseren og spænde Musefælden igen. Mange Fotografer glemmer at dreje frem til en ny Film eller glemmer at trække Strimmelen ud ved Apparater til Planfilms. En anden almindelig Fejl er forkert Eksponering, saa Billedet bliver enten under- eller mindre hyppigt overbelyst. Naar du skal fotografere Dyr eller Fugle tæt ved Apparatet, maa Lukkeren indstilles til at eksponere meget hurtigt, og der kræves en hurtig Film. God Jagt!

Kanosport er den bedste af alle Sportsgrene

Alle Dage har Vandet øvet en meget stærk Tiltrækning paa Drengene — og for den Sags Skyld paa Mænd ogsaa. Stenalderfolkene i Danmark udhulede Træstammer og drog ud paa Havet. Der er næppe mange raske Drengene, som ikke paa et

Kanoer i høj Sø.

eller andet Tidspunkt i deres Liv har ønsket at komme til Sø.

Nu kan vi jo ikke allesammen blive Somænd, men derfor behøver man ikke at opgive sine Drømme om Havet og Somandens spændende Kampe med Elementerne. Hvis man er Velhaver — eller

Kæntringsøvelser.

Sospejder, kan man dyrke Sejlsport, eller man kan, hvad jeg for mit Vedkommende foretrækker, dyrke Kanosport. Er man meget handig, bygger man selv sin Kano. Det kan gøres overmaade billigt. Tegninger til en Kano kan faas gennem de fleste Sportsforretninger og alle Kanoklubber. Der har tidligere i „Spejdernes Magasin“ staaet en udmærket Anvisning til Bygning af en Kano af Kajaktypen. Skal man købe en ny Kano, maa

man regne med, at den koster 100—200 Kr. Der er adskillige Typer at vælge imellem. Begyndere vil jeg absolut fraraade at vælge en Sejlcano, der er et meget farligt Fartøj. Iøvrigt maa man gøre sig klart, hvad man egentlig ønsker at bruge sin Kano til. Vil man deltage i Konkurrencer, der næsten altid er Kappadling, bør man vælge en af de lange, smalle, svenske Racermødder. De kan skyde en gevaldig Fart, men egner sig mindre godt til Langture, eftersom man kun vanskeligt kan medføre den fornødne Bagage.

Sejlkanoen.

Jeg foretrækker saa ubetinget Langtursroning, og jeg vil hævde, at en bedre Sport ikke kan tænkes. En Forudsætning er det naturligvis, at man medfører Telt og Kogegrej, saaledes at man er aldeles uafhængig. Tager man paa Langtur ned ad en Flod eller Aa (man gaar saa vidt muligt aldrig op ad en Aa eller Flod), er den kanadiske Kano fortræffelig. Den er temmelig bred, rummelig og bekvem, men denne Type egner sig ikke godt til det aabne Hav, og er for Resten heller ikke god paa en større Indsø i Stormvejr, eftersom den er ganske aaben. Efter min Mening er den bedste Type den tyske Foldebaad. For det første kan den pakkes sammen, saaledes at man kan tage den med Toget, og den kan bæres til det Sted, hvor man ønsker at sætte den i Vandet. For det andet er den lukket og er samtidig saa rummelig, at man med Lethed har Plads til alle Grejer. Den tyske Foldebaad er meget lang og temmelig smal, men ligger dog støt og godt i Vandet. Foldebaaden faas gennem de større Sportsforretninger, i alt Fald kan den faas i Lembeckes Friluftstudyr.

Naar Kanosporten ikke er langt mere udbredt her i Danmark end Tilfældet er, skyldes det sik-

kert, at det fra mange Sider hævdes, at Sporten er yderst livsfarlig. Dette er imidlertid ikke rigtigt. Kanosporten er, naar den drives fornuftigt, ikke farligere end enhver anden Sport. Men glem-

Landgang paa en øde Kyst.

me maa man ikke, at man ikke kan tage ud paa det aabne Hav, første Gang man sidder i en Kano. En anden Hovedregel er, at man ikke maa begynde at dyrke Kanosport uden at være Frisvømmer. Endelig bør man altid i en Kano have en god Kapok-Redningsvest.

Inden man begiver sig paa Langtur, eller i det hele taget fjerner sig fra Kysten, gør man sig fortrolig med sit Fartøj. Man lærer at manøvrere Kanoen, og hvad der er yderst vigtigt, man kæntrer den og lærer at rette den op og komme ombord i den igen. (Dette lader sig dog ikke gøre med en kanadisk Kano). Disse Kæntringsøvelser foretages naturligvis saa nær ved Land, at de ikke i sig selv indeholder nogen Risiko. Først naar man føler sig ganske sikker, kan man tænke paa de lange Ture, — der rummer hele Sportens Charmer i Retning af skiftende Oplevelser.

Der er Masser af gode Ture at gøre i Danmark. Den bedste Tur, jeg selv har gjort, startede jeg i en lille Aa, der hedder Mattrup Mølleaa, og som løber ud i Gudenaa paa Højde med Horsens. Min Kammerat og jeg fulgte Gudenaa op gennem Jylland, gennem Tange Sø og gennem de vidunderlige Silkeborgsøer til Randers. Fra Randers gik vi ud af Fjorden og fulgte Jyllands Østkyst mod Syd rundt om Djursland og over Aarhusbugten til Aarhus. Om denne Del af Turen, kunde jeg iøvrigt skrive en hel Artikel, — men det giver Redaktøren mig ikke Lov til. Fra Aarhus

fulgte vi Kysten ned til Horsens Fjord for at slutte Turen i Horsens. Det var altsaa en Rundrejse, og den havde bragt os igennem de mest afvekslende og pragtfulde danske Egne.

Alle de større jyske Aaer er udmærket egnede for Kanosport. Paa Sjælland har vi Susaa, der er meget velegnet. En københavnsk Kanomand kan tage med sin Kano til Ringsted og derfra transportere den til Landsbyen Vettterslev lidt Syd for Ringsted. Han sætter her Kanoen i Susaa og har en aldeles vidunderlig Tur foran sig igennem Sydsjælland. Har man god Tid, kan man fortsætte ud i Smaalandsøen og eventuelt følge Sjællands Kyst helt tilbage til København.

Foretrækker man Saltvand, kan man iøvrigt tage Turen Sjælland rundt. Det er der flere Spejdere, der har gjort.

Med gunstige Vejrforhold kan man regne med at tilbagelægge ca. 6 km i Timen. Er man paa Langtur, skal man ikke regne med mere end „Dagsmarcher“ paa ca. 40 km.

Det er en Selvfølge, at ens Lejrudstyr er Letvægt, ligesom man kun maa medtage det strengt

Efter endt „Dagsmarch“.

nødvendige. Man maa nemlig ogsaa regne med, at man — ialt Fald naar man færdes ad Aaer — ikke sjældent kommer til at bære Kanoen rundt om Vandmøller eller andre Forhindringer.

Har man prøvet de danske Aaer og har Lyst til at komme ud for noget endnu mere spændende, kan man tage en Tur, f. Eks. ned ad en af de store Floder i Tyskland. Man vil her møde i Hundredvis af ligesindede, der sværger til Kanosporten som den bedste og sundeste Idræt. H—g.

Er Jægere Naturskændere?

Dette Spørgsmaal er ofte blevet rejst i den senere Tid. Svaret maa formentlig — givet af en Spejder — blive: „Ja — som oftest“. Jægere ynder at sige med den Selvglade, som er specielt for Jægere, at de er Naturelskere og Dyreelskere mere end nogle andre. Ak ja, de elsker Dyrene saa højt, at deres største Glæde er at dræbe dem. At de ofte skaaner Dyr, er af praktiske Grunde — for ikke „at ødelægge Jagten“. De ødelægger Naturen, naar de dræber. — „Jægeraanden“ er besynderlig og uforstaaelig for de fleste Spejdere. Baden-Powell siger klart om den Ting, at en Spejder aldrig dræber et Dyr undtagen for at stille sin Sult.

Den kendte Forfatter og Jæger, Kaptajn Svend Fleuron, hvis glimrende Dyrebøger kendes af alle Naturvenner, har skrevet en Bog, „Fasandyret“, hvori han i stærkt agitorisk Form — og forhaabentlig noget overdrevent — har skildret, hvorledes man paa de store Godser systematisk udrydder Rovvildtet — endog paa ulovlig Maade med Saks og Gift. Altsammen for at skaane Fasanerne. Ikke for Fasanernes Skyld, men for at Jagtherren kan faa rigtig mange Fasaner at skyde paa. Hvis det er sandt, blot noget af det, Svend Fleuron hævder, maa man harmes. Vore skønne Rovfugle, Maarer, Ræve og Grævlinge er

ulige værdifuldere for vor Fauna og den hele danske Natur end Fasanerne, der er indførte, udanske Fugle, opdrættet kun for at være Skydeskive for Jægere. Dertil kommer iøvrigt, at Jagten paa Fasaner daarligt nok kan kaldes Sport, eftersom man skal være en meget daarlig Bøsse-mand for at skyde forbi til en Fasan. Det er bedre Sport at skyde efter Lerduer.

„Fasandyret“ har vakt en voldsom Protest blandt Jægerne, — og mange saakaldte Jægere har haft Lejlighed til at aabenbare deres specielle Aand og Indstilling. Jægerens stadige Sondring mellem det „madnyttige Vildt“ og „Rovtojet“ viser bedre end meget andet, hvorledes deres Naturfølelse er. Det er saa sandelig ikke det levende Liv i Naturen og Naturens Oprindelig, det gaadefulde, uberørte og vidunderlige, de elsker. De tramper selvsikkert frem og dræber, de ødelægger Naturen, der er *hellig*, og har kun Foragt tilovers for de Mennesker, som ikke forstaa deres ophøjede Sport.

T. C.

— — —
Hvis der er Spejdere, som kunde ønske at udtale sig i Fortsættelse af T. C.s Artikel — eventuelt i modsat Retning — staar Magasinet Spalter aabne for dem.

Red.

Midtjydske Divisions Foraarsturnering

I Sol, i Regn, i Slud, i Blæst.....

Saaledes var Optakten til Midtjydskes 17. Foraarsturnering, der ogsaa i Aar afholdtes ved Svejlbæk. — Ca. 350 Spejdere og ca. 50 Førere deltog i Turneringen, der var tilrettelagt som en udpræget Patruljeturnering.

Fredag (St. Bededag) Form. fra Kl. 10—12 etableredes 50 Patruljelejre, der udleveredes Proviant, og fra 12—13 fortæredes den selvvalgte Middag. Der var mange Retter paa Spisesedlen, lige fra de sædvanlige: Bøf, Medister og Frikadeller til Raffinementer som Kød i Karry med Ris og Selleribøf.

Samtlige Patruljer maatte ved Ankomsten til Lejren aflevere et Budget og Proviantliste. Her er den, der opnaaede det højeste Antal Points:

Middagen bestaar af:

Fredag: Karbonade, Hvid Sagsuppe.

Lørdag: „Selleribøf“, Svedskegrød.

Søndag (nem hurtig Ret): Pølser, stegte Kartofler, Raarbarbersuppe.

Kartoflerne koges Lørdag Middag. Smaating: Soya, Rasp, Peber, Salt etc. medtages hjemmefra.

Pris pr. Mand for alle 3 Dage Kr. 1,65
Lejrkontingent - 0,75

Ialt Kr. 2,40

Vareart:	Kvantum:	Samlet Pris:
Flæskekød	1 kg	1,20
Pølser	18 Stk.	1,26
Margarine	1 kg	1,04

Sukker	¾ kg	0,30
Havregryn	1½ Pakke	0,54
Sagogryn	¼ kg	0,11
Pølser		0,50
Ost		0,50
Marmelade	1 Daase	0,84
Svedsker	¾ kg	0,75
Selleri	5 Stk.	0,50
Rabarber		0,30
Brød, Mælk, Kartofler, Æg fra Divisionen		2,07

Ialt Kr. 9,91

Patruljen bestod af 6 Mand.

Kolonnechefen, *Borges Andersen* og Divisionschefen, *Im. Strand*.

Kl. 13,30 aabnede Lejren ved en Flagparade, og derefter tog Divisionens store Orienterings- og Forhindringsløb sin Begyndelse.

Lørdag Formiddag anvendtes til forskellige Lejrlege under Ledelse af Divisionens Førere, og fra 15½—21½ udkæmpede Englændere, Boere og Zuluer en mægtig Kamp om Mafeking. — Englænderne sejrede. Dagen sluttede med Lejrbaal, hvor „Solaf“ fra Nørrejdyske gav Tilsagn om en

fælles Turnering i 1936. Lejrbaalet blev ledet af Tropsføreren for 7. Aarhus, „Casper“.

Søndag Formiddag afholdtes de sidste Konkurrencer. Disse bestod i, at hver Patulje sendtes ud i Terrænet paa en 2 Timers Patuljetur med bunden Opgave, f. Eks.: Undersøg, hvilke Træer, Buske og Planter, der vokser i Skovene heromkring, og hvilket Dyr- og Fugleliv, der rører sig; oplys, hvorpaa Patuljen grunder sin Formodning.

En anden Opgave lød saaledes: Søg til den faldefærdige Gaard; opgiv, hvorledes Gaarden oprindelig har været indrettet, hvilken Art Landbrug der har været drevet, hvad den sidste Ejer hed, om han var gift, og oplys iøvrigt alt, hvad der kan have Interesse for Bedømmelsen af Gaarden og dens tidligere Beboere.

Resultaterne blev saa opgjort, og det viste sig, at Hjørnetanden atter i Aar gik til 2. Aarhus Ulve, medens 4. Aarhus Oddere blev Nr. 2.

Rævehalen vandtes igen (for 5. Gang) af 2. Aarhus med Braaskov som Nr. 2.

Iøvrigt blev Resultaterne:

Orienteringsløb: 1) 7. Aarhus Flodheste, 2) 6. Aarhus Falke.

Lejrspport: 1) 2. Aarhus Ulve, 2) Vestj. Kostsk. Buldog.

Patuljeopgaver: 1) 4. Aarhus Oddere, 2) 2. Aarhus Viber.

Turn-out: 1) 1. Bøgild 3. Patr., 2) 2. Aarhus Bævere.

Ambulance: 1) 1. Braaskov Ræve, 2) 3. Aarhus gul Patr.

I Ambulance havde 3. Aarhus det højeste Gennemsnitspoints (23), og Troppen fik Ambulancepokalen. Nr. 2 blev 7. Aarhus med 22,8 Points.

I Lejrspport havde 6. Aarhus Trops Patuljer det højeste Antal Points i Gennemsnit, og Troppen erhvervede Lejrspportpokalen. 2. Aarhus blev Nr. 2.

Til Landspatuljekonkurrencen blev herefter udtaget:

2. Aarhus Ulve 159 Points,

4. Aarhus Oddere 153,7 Points,

og som Suppleanter:

6. Aarhus Falke 152,3 Points,

7. Aarhus Flodheste 152 Points.

De to vindende er Patuljer paa hver 7 Mand og opfylder i et og alt Korpsets Fordringer for Deltagelse.

Divisionens gode Ønsker følger dem.

Med Præmieuddelingen og til Slut Flagets Sænkning sluttede Turneringen i straalende Sommersol ved den blinkende Juul Sø. — Paa Turneringens to sidste Dage sprang Bogen ud i Skovene omkring Himmelbjerget.

PATRULJE-DYRENE

FALKEN

FRÅ ældgammel Tid har Falken været en Fugl, der nød den højeste Agtelse og Anseelse, Løver, Ørne og Falke er de hyppigst forekommende Dyr i de gamle Slægters Vaabenskjolde overalt i Europa. Særlig berømt er Falken, fordi den i umindelige Tider har været brugt som Jagt-fugl. Allerede 400 Aar før Kristi Fødsel drev Inderne Falkejagt med stor Iver, og endnu den Dag i Dag gør Kirgiserne det samme. Her i Europa blomstrede

Sporten i Mid-delalderen. Konger og Adel satte en Ære i at være paa Højde med Situationen, ja, de gejstlige ofrede Falkejagten saa megen Opmærksomhed, at Historien melder mange Eksempler paa, at Kongerne har forbudt dem at holde Falke — selvfølgelig uden Resultat. Vi Danske har været godt med paa denne Sport. Allerede Rolf Krake dyrkede den. Et synligt Bevis har vi i Gadenavnet Falkoneralléen (København), der stammer fra Chr. V's Falkonergaard beliggende paa det Lag. Den sidste Falkejagt her i Landet blev afholdt 1803.

Til Jagtbrug indfangedes unge Falke, der maatte gennemgaa en skrap Skole, inden de var tjenlige. Jagten foregik paa følgende Maade: Til Hest eller til Fods begav Jægeren sig ud paa Mark eller Hede, bærende Falken, tøjret med en Rem om det ene Ben, paa sin behandskede højre Haand. Over Hovedet bar Falken en Læderhætte. Naar Byttet rejstes af de medfølgende Hunde, blev Falken i en Fart befriet for Remmen og Hætten, gik til Vejrs og slog ned, hvorpaa den ubarmhertigt blev forsynet med Rem og Hætte igen. Harer, Agerhøns og Hej-

rer var de Dyr, man hovedsagelig jagede paa denne sikkert spændende Maade.

Man inddeler Falkene i de „ædle“, nemlig de, der griber deres Bytte i Flugten, og de „uædle“, der tager det siddende. Til de første hører Jagt-falken eller den islandske Falk, der kun sjældent træffes her i Landet — og aldrig yngler her —, Vandrefalken, Dværgfalken og Lærkefalken. Den anden Gruppe repræsenteres af Taarnfalken, vor almindelige og forhaabentlig velkendte smukke lille Falk. — Da Patruljedyret maa

antages at være Jagtfalken, skal jeg beskrive den.

Længden udgør ca. 70 cm, Vingefanget 150 cm. Farven er hos den unge Fugl brunlig, mørkest paa Ryggen; den lysere Underside

er forsynet med mørke Pletter paa Ryggen. Næbbet er stærkt og krumt, Overnæbbet bærer paa hver Side en Tak — Særkende for alle Falke! — Klørerne er store og krumme, Benene gule, Fjerbeklædningen naar omtrent helt ned til Foden.

Jagtfalken lever i nordlige Egne: Island, Grønland, Nord-Amerika. Særlig ynder den at slaa sig ned i Nærheden af Fuglefyld, hvis Indbyggere, Alke, Sopaagejer, Tejster o. s. v., den brandskatter. Reden bygges paa en utilgængelig Klippeafsats, Hunnen ruger de 3—4 brunplettede Æg. De gamle Fugle er udprægede Standfugle, medens de unge foretager Vinterrejser sydpaa. Paa disse træffer man dem af og til i Danmark.

Jagtfalken er — som alle Ædelfalke — en fortrinlig Flyver og kaster sig fra Luften ned over Byttet med en saadan Voldsomhed og Fart, at man næppe tror at have en Fugl for sig. Den synes at være i Besiddelse af god Sportsaand, idet den, naar den et Par Gange har forfejlet et Bytte, lader dette flyve og erklærer sig som den besejrede. At den tillige er gentleman, ser man deraf, at den, om andre Rovfugle dukker op, overlader dem Byttet uden at nedværdige sig til Slagsmaal med Rakket — Overlegenhed, ikke Fejghed!

OM AT LØBE

af Verdensspejderchefen.

Som I véd har Verdensspejderchefen været meget alvorligt syg i Vinter. Man var egentlig forberedt paa, at han ikke var kommet over de to store Operationer. Han var saa syg, at han to Gange maatte have Blodtransfusion. Saa meget lykkeligere er vi nu ved at erfare, at B.-P. er blevet næsten helt rask igen. Han har netop været paa en lang Sorejse, hvor han har besøgt Spejderne i forskellige Middelhavsegne. B.-P. kunde tale til de mange forsamlede Spejdere med sin kendte, stærke Røst, og han kunde for første Gang i mange Maaneder atter optræde i Spejderdragt, — den han helst bærer.

Læs her, hvad B.-P. siger meget klogt om Overdrivelsen af Sport.

Dengang jeg var ung, saa jeg engang en af mine Soldater falde død om i Lejren. Han var en af de stærkeste Soldater, og han havde vundet en stor Mængde Cups og Præmier i Væddeløb. Han var en af de sidste, man vilde vente kunde dø saa pludseligt. I min Uvidenhed spurgte jeg Lægen, hvad der havde dræbt ham, og han svarede blot de faa Ord: „Løbet sig ihjel.“

Saa opdagede jeg, og siden har jeg set det bevist Gang paa Gang, at Mennesker, der giver sig for meget af med Væddeløb, meget ofte anstrenge deres Hjerter og Lunger, saa de bliver syge, eller de dør, længe før de er blevet rigtig gamle.

Jeg fik fornylig et Brev fra en Mand, der med megen Stoltthed fortalte mig om en stor Cykletur, han og hans Søn havde foretaget. De havde kørt et meget stort Antal Kilometer paa en utrolig kort Tid, og han haabede, at jeg vilde sende et Par rosende Ord til hans Dreng.

Det gjorde jeg ikke!

I Stedet sendte jeg nogle bebrejdende Ord til Faderen og fortalte ham, at han ikke maatte lade sin Søn overanstrenge sig paa den Maade — han burde være klogere end som saa.

Der fortælles, at Fodboldspillere i mange Tilfælde dræber sig selv ved at spille for meget. Og det er et forbavsende og forfærdende stort Antal unge Mennesker, som har nedbrudt deres Helbred ved at overanstrenge Hjertet ved for megen Sport.

Den Gang, jeg gik i Skole, løb jeg selv meget, og jeg husker, hvordan vi trænede voldsomt til Løb over lange Distancer. Det var ikke godt for os. Men vi var Drengene, og vi vidste ikke bedre Besked. Ingen advarede os mod saaledes at stille Lunger og Hjerter paa for haard en Prove.

Men nu har jeg advaret jer, og jeg haaber, at I, som har læst dette, i Fremtiden vil være mere fornuftige og ikke overanstrenge jer — ikke overtræne jer.

Tro nu blot ikke, at jeg mener, I ikke skal bestille andet end at sidde og drive eller fylde jer med Mad, saa I revner! Tværtimod! Løb bare rigeligt omkring og dyrk alskens Sport, men overdriv ikke. Det er med at løbe som med alt andet — det skal gøres med Maade.

Det er akkurat lige saa slemt at løbe for meget, som at spise eller sove for meget, eller spise og sove for lidt. Gaa den gyldne Middelvej. Gaa aldrig til Yderlighederne.

Spejderløb.

Drengene vil gerne være gode 100 m Løbere (i alt Fald vilde de gerne i min Drengetid), og det gjaldt om at gøre det paa saa faa Sekunder som muligt. Naar man har presset Tiden mest muligt, gælder det om at presse den lidt endnu!

Det er helt galt.

Jeg har et meget bedre Løb, som jeg haaber, Spejdere vil tage op i Stedet for de gamle Former for Løb. I mit Løb starter hver Deltager for sig og skal tilbagelægge Strækningen (2 km f. Eks.) i Spejdergangart, d. v. s. afvekslende Løb og Gang, saadan at hele Strækningen er tilbagelagt nøjagtig paa en bestemt Tid (12 Min. f. Eks.). Hvert Sekund paa den ene eller anden Side tæller fra. Hver Deltagers Tid tages af en Dommer med et Stopur, og den, der er nærmest de 12 Minutter, har vundet. Det er en udmærket, sund Sport, den giver ikke Overanstrengelse, og det er akkurat saa spændende at vinde dette Løb.

Basen-Poulsen 1. Oktober

Hvor Grankogler eller Fyrrekogler ligger samlet ved et Træ eller en Stub, som man afvænt, at Spætten kommer og arbejder videre i sit „Værksted“

FUGLEVARSLER

Mange Spejdere fra Byen har ikke paa Forhaand den Føling med Naturen, som en Dreng fra Landet. Han tænker ikke umiddelbart over, at hver Del i den levende Verden har sin Betydning, at Kragen, som flyver lavt forbi, har sit Maal, og Billen, som

kryber over Vejen, kommer fra en bestemt Slags

Jord eller fra en egen Slags Træer. Men ved Øvelse og Læsning vil den udholdende Spejder kunne skaffe sig et Grundfond af Naturforstaelse, og han vil lære at tyde en Mængde Varsler under sin Færd i Mark og Skov.

Alene mellem Fuglene har vi saa mange smaa Vejvisere, at der i en fuglerig Egn spares megen Tid og undgaas megen Famlen og Tvivl, naar man blot stoler paa de vingede Smaadyr. Lad os sige, at der en tidlig Vintermorgen skal tages Bestemmelse om en Øvelse eller vigtig Udflugt. Men den bør ikke iværksættes uden i klart, sigtbart Vejr, og nu er Naturen netop graa og diset. Enhver véd, at det nok kan klare op efter en diset Morgen, men hvem tør svare for netop denne, ubekendte Dag? Da hører man Musvitten slaa sin Metal-klokke og syngte: „Giv Tid! Giv Tid!“ Nogle synes, at det er morsomt at høre den lille „file sin Sav“, men den kyndige, løfter Hovedet og siger: „Vi faar klart Vejr. Musvitten synger!“ En anden Gang er man, ligeledes om Vinteren, ude om Eftermiddagen og skal planlægge næste Dags Øvelser. Det er køligt, men ikke Frostvejr, og det vil maaske blive for strengt at løbe over de store Strækninger, naar Jorden er saa blød. Da flyver en Flok Lærker forbi, lavt over den fugtige Ager, og de piber et skarpere „tri-e“ end ellers. Det bliver saa det afgørende Tegn i den mørkegraa Vinteraften: Lærkerne har kaldt paa hinanden med „Frostskriget“, Jorden vil blive hærdenet til i Morgen. Thi ellers lokker Lærkerne med det bløde, venlige Skrig: „Lirkli“.

Eller det kniber med Søvn i Teltet en Sommernat

derude i den kølige Natur. Det er mørkt og den halvsøvnende Dreng vil nok vide, hvad Klokken egentlig kan være. Da toner Drosselsangen henne fra Skovbrynet med lysende Rened midt i Mørket: „Di-di-dy“ „dvi-dvi-dvi-vit“, og en Beregning paa 1½ Time til Solopgang er da en sikker Hjælp til at vide Klokkeslettet. Har Fuglene derimod sunget ret længe, og hører man i Teltet, at Spurven ogsaa pludselig tager fat med deres snakke: „Sjælp-sjælp“, saa véd man, at alle Fuglene er vaagnet; der er højest et Kvarter til Solopgang. Og da man til sin Tur vel nok har tænkt paa at se Solopgangen efter i Almanakken, saa har man i Tavshed fundet ud af, hvad Klokken er i den lysnende Morgen.

Hvis man ikke netop kender Skoven særlig godt, saa bruger man enhver Hjælp til at finde alt, som man kan bruge. Der lyder et Stykke borte en klage, men køn Fuglesang med samme Toner næsten som Kanariefuglens. Det er Skovpiberens, og den vælger til Ophold altid Lysninger og Skovkanter. Der er ingen Tvivl om, at der i Retning mod Fuglesangen kommer en Forandring i Skovforholdene. Man kan søge derhen for at faa Overblik, eller man kan undgaa Stedet for, om nødvendigt, at skjule sig for Fjendernes Øjne. Gaar man derimod i aaben Skov og hører Skovduens Kurren (Ringduen), da kan man formode, at der snart findes en Grantykning. Derinde har Skovduerne oftest Reder, maaske en Spejder gerne vilde finde Grantræer, enten for at skaffe sig Kvas, eller for at faa tætte Træer at klatre op i eller maaske for at søge efter Skeletter og Uglegylp under dem. Gaar man i Skoven og hører Skaden (Husskaden) skratte, saa er Vejen kun kort til beboede Steder eller til Landeveje. Omvendt hører man ret sjældent Skovskaden skratte, hvor Folk har Boliger. Den vil altsaa føre den kyndige ind i Tykningen. Men den vilde ogsaa ved en vedholdende Skrattelyd kunne give os Færten af en Rovfugl eller Ugle. Dog, for at se disse Arter selv, maa vi liste os snildt frem, og kun en meget dreven Spejder

De gamle Romere troede, at man af Fuglenes Flugt kunde slutte sig til, om man vilde sejre eller tabe, naar man gik i Krig. Det er der naturligvis ingen, der tror paa mere, men dog kan man fra Fuglenes Færd slutte sig til en Masse interessante Ting. I nedenstaaende Artikel giver Ornithologen Halfdan Lange nogle Eksempler paa de Slutninger, der erfarne Fuglekender kan drage.

vil faa Spurvehøgen at se, mens den sidder og plukker sin Spurv paa en Stub, medens Skovskaden advarer med sønderrivende Skrat den hele Skov mod Røveren — blot lidt for sent for Spurv.

En Dag ønsker man Agern til sine Naturundersøgelser

eller til at lave Kakao af. Da har man to Venner i Fuglekoret. Hvor Skovskaden venligt og langsomt skratter i Træerne, der finder man nok en gammel Eg med Frugter. Denne Fugl er skabt til at leve af Agern, og den hedder paa Tysk: Eichelhäher, d. v. s. Agernskriger. Men ogsaa et klangfuldt „ty—ty—ty“ fra Spætmejsen sætter os paa Spor efter Egetræet. Den lokker os til paa ½ km's Afstand, eller byder os helt hen med sit klukkende „tu—it“, medens den selv gennemgør Egebarkens dybe Furer, naar den klatrer op som en Spætte eller ned som kun en Spætmejs.

Inde i Skoven kan man en Dag se Spætmejsen paa Jorden, medens den hamrer paa en nedfalden Gren eller en gammel, halvdækket Træstamme. Saa bør man ikke lade den sjældne Lejlighed til at skaffe sig gammeldags Lys gaa forbi. Det er nemlig meget rimeligt, at det møre Træ ligger fugtigt paa Jorden, og er blevet trasket. I saa Fald kan det lyse (fordi en egen Art af Bakterier lever paa det), og man kan lave et meget lille, koldt Lejrbaal inde i det mørke Telt.

Af og til (vistnok kun i visse Egne af Landet) kan Egernet vise os Vej til Padehatte, da den tager enkelte af dem frem og æder af dem paa en lav Gren. Men vi har da faaet Idéen til at søge efter spiselige Svampe, og der er meget godt til dagligt Brød i disse noget foragtede Svampe.

Hvis man gaar i den ensartede Bøgeskov, kan Skovbunden vise sig et Stykke henne ganske levende af utallige Smaafugle, der hopper og flagrer og faar de brune Bøgeblade til at hvirvle. Der kan man gaa hen og søge Bog (det er Bognødder), fordi denne nyttige Frugt opses af Bognødder og Kvækere. Naar et rigt Oldenkaar er indtruffet (saaledes i Aar efter 1933), saa lig-

ger smaa, brune, trekantede Bog i Millionvis paa Skovbunden. De kan bruges til at spise, de er meget

gode at tage med hjem til Fuglefoder, saavel til Burfugle som til de vilde Fugle paa Fuglebrættet. Men den myldrende, travle Flok af Bogfinker og Kvækere er den bedste Hjælp til at opspore de gode Findesteder.

Paa det aabne Land er Fuglene ofte gode Vejvisere, men selvfølgelig over længere Afstande. Enhver Spejder maa derfor kende Fuglene paa deres Flugt og vide, hvad der bevæger sig i Horisonten. En lille Fuglesværm af sorte Fugle blandet med hvide stiger op og ned, forsvinder paa Jorden, bevæger sig igen. Det er Krager, Raager og Maager, som følger Pløjemanden. Derhenne er der altsaa frisk Muld, men der er ogsaa Hindringer for Patruljebevægelserne, noget man gerne vil vide i god Tid forud. Hvis man kan kende en Flok Duer paa deres haarde Vingeslag, korte, tilspidsede Vinger og samlede i Flok, da kan man i Efteraaret tænke paa, om de færdes ved en Ærtemark. Hvis de har lang Hale og hvide Striber over Vingerne, er det vilde Skovduer eller Ringduer, ellers taler Sandsynligheden for Tamduer.

Brakmarkerne er særlig gode Opholdssteder for Spejdere med vaagne Naturojne. Foruden at man her kan holde mange gode Øvelser, yder de rige Findepladser for Planter, for Dyrespor, for spiselige Svampe og for Oldtidens Stenkiler og Flinteflækker. Hvordan skal man da finde Brakmarkerne? Jo, tætte Flokke af smaa Fugle holder ofte til paa disse hvilende Agre. Det er Tornirisker, BJERGIRISKER, SPURVE, BOGFINKER og (sjældent) SNESPURVE. Men de kan maaske ses svermende paa lang Afstand blot et Øjeblik, da skal man tage sit Bestik.

Man maa aldrig glemme, at i vort Forhold til Naturen er det bedste altid at kunne betragte i Stilhed og at kunne se længe paa Dyrene i deres uforstyrrede, daglige Virksomhed.

Halfdan Lange.

Kragegylp bestaar af Aaer af forskellige Kornsorter og af smaa Stumper Marsten. Sjældnere er det aflange Bundter af Soineborster fra det Slægteraffald, som de æder (et Stk. forneden til venstre). Folger man om Vinteren Kragernes Eftermiddags-Træk, kan man paa til deres Souepads, og man kan finde deres Gylp under Træerne

DANNYS FLOK

Oversat af Aage Jørgensen
(Fortsat).

Men hun saa ikke rar ud; det blotte Syn af hende skræmmede Ulveungerne.

Brian sad mellem Danny og Doktor Barry, og de lod ham fortælle en Mængde.

Da de kom hjem, slap de ham løs i Badeværelset med Sæbe og Haandklæde og Hanen til det varme Vand aaben; og Danny fandt et Par Spejderbukser og en gammel Cricketskjorte til ham. Hans gamle Klæder blev brændt i Mors Køkken. Det var en meget konnere Dreng, der slap ud efter Behandlingen med Sæbe og Vand, Haaret var vaadt og lignede skinnende Guld i Aftensolen.

Danny skulde til at rede til ham i Teltet i Haven, men Simon kom op med sin Mor og krævede Brian som sin særlige Bekendt, der havde fundet Dragen. Simons Mor forklarede, at der var en ekstra Seng paa Simons Værelse; saa gik de to Dreng, Simon ved at revne af Stolthed og Brian fuld af Iver efter at udforske „det nye Land“.

Næste Dag tog Doktoren igen til London; han gik op i Marineministeriet og fik dér at vide, at Dr. Maintree havde trukket sig tilbage for mange Aar siden og nu boede paa et Landsted i Sussex.

Saa tog han til Krigsministeriet og søgte Oplysning om en ung Løjtnant Maintree, som han havde tilset i Frankrig under Verdenskrigen, og som døde af sine frygtelige Saar. Han huskede godt den blonde, blaaøjede, unge Officer; de havde været gode Venner; han huskede mange Træk fra den unge Fyrs modige Optræden i Skyttegravene. Han fik at vide, at den unge Mands Far var en vis Dr. Maintree.

Forsynet med denne Oplysning og et Kort over Sussex kørte Doktor Barry hjem og holdt Raad med Danny.

„Jeg personlig,“ sagde han, „er overbevist om, at Brians Bedstefar vil give Drengen en Velkomst som den fortabte Søn. Men jeg kunde lide at recognoscere lidt først. Vi vil have noget ud af Situationen, Danny, og faa en virkelig romantisk Løsning.“

Nogle Dage senere var „Billen“ igen paa Farten. Denne Gang var Jack (den anden Bandefører) med tilligemed Sam og Simon Rockey. Et Telt var pakket ind, nogle Kogegrejer og Tæpper. Det var en dejlig Aften, og der var Romantik i

Luften, da Doktoren standsede Vognen paa Vejens hvide Baand lige udenfor Landstedets gammeldags Have. Han gik op ad Vejen mellem de to Bandeførere, medens de andre blev ved Bilen.

Han skulde til at ringe paa sine Hoveddøren, da en smilende, hvidhaaret, gammel Mand kom ud af en Glasdør og stirrede paa ham med Øjne som smaa Stykker blaat Porcellæn.

„Jeg er bange for, vi er paatrængende,“ sagde Doktor Barry, „men jeg er fræk nok til at komme med en Anmodning. Vil De venligst give os Lov til at rejse vores Telt i Deres Hestefold?“

Den gamle Mand kiggede paa sine Besøgende. „Maaske,“ sagde han, „maa jeg spørge, hvor mange det drejer sig om. Er det en hel Division?“ Det blinkede i de gamle, porcellænsblaa Øjne.

„Det drejer sig om disse to Dreng, her, to til af samme Slags, en ung Mand og mig selv. Vi har kørt 90 km, og Deres Fold ser meget indbydende ud. Vi er gamle Lejr- og sportsfolk, vi laver ingen Støj, og naar vi rejser, kan man ikke se, vi har været der. Vi har Primus med, saa vi skal ikke tænde Baal.“

„Jeg tror, jeg maa sige ja,“ sagde den gamle Doktor med et Smil, og vendt mod Vinduet sagde han: „Emily, hvad siger du til at faa 5—6 Lejr- og sportsfolk i Engen?“

(Fortsættes).

Københavnske Ulveunger studerer Hejrer

Søndag den 6. Maj startede omtrent 100 Ulveunger med deres Førere i Turistbiler og kørte til St. Lyngby Skov ved Arress. Dér blev de modtaget af Frederiksværk-Ulvene, der var cyklet derud. Sammen besaa de nu Hejrekolonien; der er 20—25 Reder; hele Tiden fløj de smukke Fugle til og fra Rederne, og af og til hørte de Ungerne, der blev madede. De fandt Hejrefjer og Æggeskaller, ja én fandt en død Hejreunge. I Tilgift kiggede de paa en stor Raagekoloni lige i Nærheden. Saa kørte alle til Kregme Strand ved Roskilde Fjord, hvor Frederiksværk-Spejderne havde Te til alle Ulvene. I herligt Solskin soppede og legede Ulvene; saa gik alle langs Stranden op over Bakkerne til Frederiksværk, hvor Bilerne holdt. En dejlig Dag fuld af Oplevelser.

Rejs - rejs billigt

I har sikkert alle læst her i Bladet eller hørt: „Det er Herbergs-Ringens Rejseafdeling, der har planlagt Rejsen“, „Det er Herbergs-Ringens Rejseafdeling, der forestaar Rejsen, og den er vel nok billig“. Men véd I alle, hvad denne Rejseafdeling er for noget? Og benytter I jer af den?

Herbergs-Ringen blev dannet i 1930 for at bringe Vandrebevægelsen herhjemme ind under mere faste og kontrollerede Former. Det var jo en ganske ny Bevægelse, og det var meget vigtigt, at den straks blev grebet rigtigt an. I Begyndelsen mødtes den maaske nok med nogen Skepsis, men at Bevægelsen er levedygtig, vidner Aarsberetningens Tal om. I Dag bestaar Herbergs-Ringen af 21 Ungdomsforeninger: de fleste politiske, religiøse og andre Foreninger samt Spejderkorpsene. I ser, det er saa godt som hele den organiserede, danske Ungdom, der staar sammen. Herbergs-Ringen udgiver hvert Aar en Fortegnelse over alle Ungdomsherberger, der er anerkendt. 124 Herberger findes der nu — spredt over hele Landet. For at faa Adgang til disse Herberger skal man være i Besiddelse af et Vandrekort, som udstedes gennem den af de tilsluttede Organisationer, man er Medlem af. Vandrekortet faas for vort Vedkommende gennem Korpskontoret, hvortil Ansøgning — bilagt Pasfoto-grafi — skal sendes. Kortet koster 2 Kr., og for 25 Øre faar I samtidig Fortegnelsen udleveret. Den er aldeles uundværlig, naar I skal planlægge jeres Vandring.

Men Herbergs-Ringen staar ogsaa i Forbindelse med de udenlandske Vandreorganisationer, og det danske Vandrekort giver tillige Adgang til Herbergerne i Tyskland, Norge, England, Skotland, Irland, Holland og mange flere Lande.

*

For nu at hjælpe Vandrerne med at komme til den Egn eller det Land, de vil gennemvandre eller besøge, har Ringen i 1932 oprettet en særlig Rejseafdeling, der gennem Aftaler med de respektive Transportselskaber søger at skaffe Transport saa billigt som muligt.

*

Afdelingen har nu faaet ikke saa faa Overenskomster i Stand, saaledes med de fleste inden- og udenlandske Dampskibsruiter. I de forløbne to Aar har Afdelingen sparet de Vandrere, der har købt Billetter gennem den, ca. 6000 Kroner.

Hvem kan købe Billet gennem Afdelingen, og hvordan købes den?

Ethvert Medlem af en af de Foreninger, der er tilsluttet Herbergs-Ringen, kan ved Henvendelse (personlig eller skriftlig) til Ringens Kontor, Studiestræde 30, København K., købe Billet til den paagældende Rejse, man skal blot legitimere sig som værende Medlem af vedkommende Forening, man paaberaaber sig. I langt de fleste Tilfælde kan Billetten faas med en ikke uvæsentlig Moderation, men der er endnu nogle Selskaber, med hvilke Afdelingen ikke har særlig Overenskomst. Køb alligevel ogsaa disse Billetter gennem Afdelingen — de bliver ikke dyrere af den Grund — det hjælper til at styrke dens Stilling overfor vedkommende Selskab, saa den maaske senere kan opnaa en fordelagtig Overenskomst.

I 1932 solgtes gennem Afdelingen — saavel holdvis som enkeltvis — for ca. 16,000 Kr. I 1933 var Tallet oppe paa 25,000 Kr. Yderligere har Afdelingen arrangeret forskellige større Rejser, saaledes f. Eks. vor Rejse til Jamboreen i Ungarn sidste Aar, og i Aar forestaar den bl. a. Transporten af ca. 350 Drengene fra F. D. F., KFUM-Spejderne og os til den store, svenske Lejr ved Sunne i Skaane.

Den daglige Ledelse af Herbergs-Ringen og dens Rejseafdeling forestaas af vor Korpssekretær, Erik Pedersen, i Forbindelse med Sekretær, Frk. M. Krebs.

Husk paa Rejseafdelingen, naar I skal ud at rejse. Køb jeres Billetter gennem den, I gavner jer selv, og I gavner Vandresagen.

Kay Lauritzen,
International Sekretær.

Benyt

**Slangerup-
Banen**

til Udflugterne!

EN SPEJDERTJANS

Skitse af
Kaj H. Funch

„Har du forstaaet, Dreng?“

„Javel!“ svarede Leif.

„Det gælder Minutter,“ gentog den grove Bas.

„Jeg er paa Vej,“ raabte Leif og løb.

„Jeg mener nu alligevel, at de Spejdere er noget Skab,“ mumlede den grove Bas, da han gik hen mod Kammeraten, der laa paa Skovbunden. De var begge Skovarbejdere, der var paa Hugst dybt inde i Østskoven.

„Naa, hvordan gaar det, Anders?“ spurgte Bassen Kammeraten, der laa med opsprættet Bukseben og stor Forbinding paa højre Knæ.

„Det gaar mindre godt, Jens,“ svarede den saarede Skovarbejder, „men det var en kvik Fyr, ham Spejderen. Han vidste, hvad han skulde gøre.“

„Ja, den Slags sker netop, naar man er længst borte fra Hus og Hjem; men nu staar det alligevel til Spejderen, naar Bil og Læge kommer.“

Leif løb. Og det gik stærkt. Vel var han, „Bassen“, en sær, gnaven Fyr, men Kammeraten var vældig glad for Hjælpen, saa blæse med alle Gnavpotter, naar et Menneske trængte til Hjælp.

„Sporhundene“ var paa Patruljetur. Det var Fridag fra Skolen, og saa benyttede de Lejligheden til at tage paa Tur. Der var ogsaa mere fredeligt i Skovene paa en Hverdag. De havde Enkeltmands-Orienteringsøvelse. Og Leif var paa sin sidste Tur, inden de skulde samles i deres hemmelige Hule. Da kom han forbi Skovarbejderne. Han var kun kommet ti Skridt forbi, da „Bassen“s Kammerat med et Skrig faldt om. Leif løb tilbage. Manden havde jaget sin Økse i sit højre Knæ. Et hændeligt Uheld. Knæet blødte fælt, men Leif tog fat uden at spørge. Bassen brummede. — Men naar man er 14 Aar, 1. Kl.s Spejder og godt paa Vej til Nødhjælpsmærket, hvorfor saa betænke sig? — Han sprættede Buksebenet op, tørrede Blodet væk, smurte Jod i Saarkanten, lagde en steril Forbinding, og saa tilsidst Tørklædeforbinding. Selv havde de kun 2 Liter Kærnemælk, — og det duede bestemt ikke til det Brug.

Leif havde lige gennemtænkt Begivenheden, da han naaede Skovridergaarden. Han saa paa Uret. 15,32. En Mil paa 33 Minutter. Ikke noget særligt. Pustende fortalte han Skovrideren Hændelsen. Da denne havde ringet til Lægen, startede han sin Vogn, — og denne Gang tog Milen kun seks Minutter. Og det var godt kørt paa en Skovvej. 2 Minutter efter kom Lægen. Han tog Forbindingen af, roste den og tog saa fat paa Behandlingen.

„Nu kan jeg godt trække mig tilbage,“ tænkte Leif, tog sit Tørklæde — og løb.

Han var allerede langt væk, da han hørte Skovriderens „Hov — Spejder!“. Men med rolig Samvittighed løb Leif videre; thi med een Læge, to Biler og tre raske Mænd kunde de nok klare den uden ham. Og nu havde Kammeraterne ventet over ½ Time.

Lidt efter laa „Sporhundene“ i deres hemmelige Hule, og Leif fortalte sine Oplevelser.

„I Morges, da jeg løb forbi, rasede den ene ellers godt over Spejderne,“ sagde Patruljeføreren.

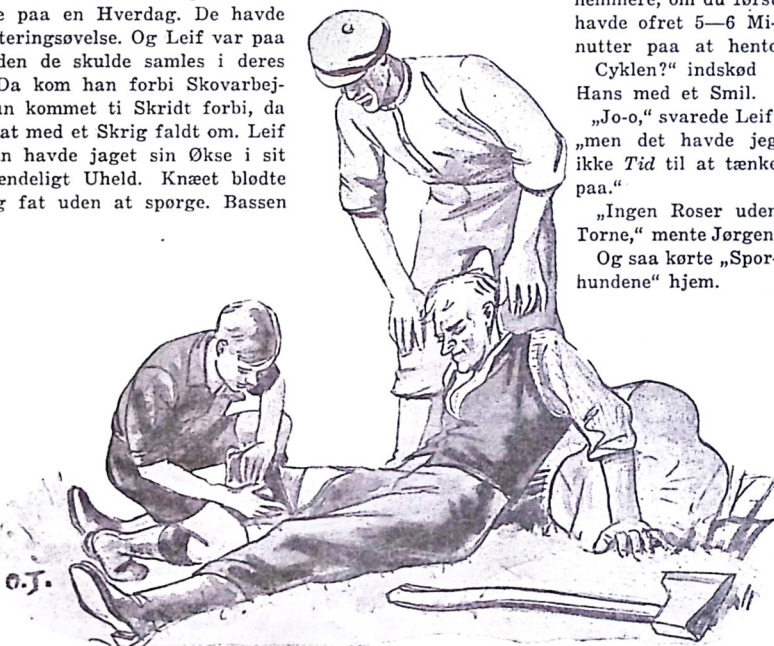
„Naa, det var nok ham, „Bassen“, oplyste Leif, „men nu er han nok omvendt.“

„Men tror du nu ikke, Leif, det havde været nemmere, om du først havde ofret 5—6 Minutter paa at hente Cyklen?“ indskød Hans med et Smil.

„Jo-o,“ svarede Leif, „men det havde jeg ikke Tid til at tænke paa.“

„Ingen Roser uden Torne,“ mente Jørgen.

Og saa kørte „Sporhundene“ hjem.

Men naar man er 14 Aar, 1. Kl.s Spejder og godt paa Vej til Nødhjælpsmærket, hvorfor saa betænke sig?

Den 13-aarige Victor Ottley har Søndag den 8. April aflagt Soloprøve som Flyver i Essex. Han menes at være Verdens yngste Flyver og har kun ved særskilt Tilladelse opnaaet Ret til at føre Maskine.

Véd du, at en Kamel med Lethed tilbagelægger 100 km paa en Dag, at Jorden vejer 6,000,000,000,000,000,000 Tons, at Solen vejer 332,000 Gange saa meget som Jorden, at en Hvals Hud er 0,60 cm tyk, at One Cent fra British Guyana er Verdens sjældneste Frimærke, og at et normalt Menneske har mere end 30,000 Svedporer i Huden?

Det hænder, at en Dommerkendelse giver Anledning til Protest og Strid; — desværre er det set ved Divisionsturneringer, men heldigvis gaar det ikke saa galt som i Aaret 532 e. Kr. i Konstantinopel, hvor en Afgørelse af et Kapløb vakte en voldsom Strid blandt Tilskuere og Deltagere. Striden gik over til en regulær Borgerkrig, hvorunder en stor Del af Byen blev ødelagt, og mere end 30,000 Mennesker blev dræbt.

I Staten Tennessee findes en Lov, som forbyder Skolelærere at danse.

Verdensspejderchefen har tildelt en 12-aarig malayisk Spejder den højeste Udmærkelse for Livredning. Drengen reddede en lille, kinesisk Pige, som var faldet i en Flod, hvor der var mange Krokodiller. Hverken Spejderen eller Pigen blev dog angrebet af Uhyrerne. Da det var lykkedes at bjerpe den lille Pige ind til Bredten, var hun bevidstløs, men Spejderen gav hende kunstigt Aandedræt, indtil hun kom til sig selv. Mange voksne Folk overværede Ulykken, men ingen af dem havde Mod til at springe i Floden.

I England er der 15 Troppes og Flokke bestaaende af blinde Drenges, 87 Troppes og Flokke bestaar kun af Krøblinge, 23 Troppes Spejdere er dovstomme, og, hvad der er mest mærkeligt, der er 33 Troppes, Flokke og Roverafdelinger med aandssvage Spejdere. Alle disse ulykkelige Drenges er Spejdere med Liv og Sjæl og faar derigennem en Mængde af de samme Glæder som deres mere heldigt stillede, sunde Kammerater.

Blandt allehaande Folk findes allehaande Folk. Man har ikke Lov til at sætte et Stempel paa en vis Klasse, f. Eks. sige, at en Grovarbejder er et groft Menneske, for blandt Grovarbejderne er der lige saa mange ædle Mennesker som mellem Grever og Baroners, og i de fineste Klasser træffer man ofte de simpelleste og groveste Personer.

De engelske Spejdere har Sct. Georgs Dag haft en uforglemmelig Højtidelighed. 750 Spejdere, udpeget fra 39 Divisioner, fulgte efter Kong Edvard ind i Windsor Castle, hvor der blev holdt en Spejdgudstjeneste i Sct. Georgs Kapel. Efter Gudstjenesten traadte Mr. Martin frem og fremsagde Spejderloven, hvorefter alle Spejderne bekræftede deres Spejderløfte overfor Sir Percy Everett, der var mødt frem i B.-P.s Sted og desuden bragte en Hilsen fra B.-P., hvori Verdensspejderchefen ønskede, at de alle maatte vende hjem med ny Begejstring og nyt Mod for at følge det Eksempel, Sct. Georg havde vist.

En Flok Spejdere kom hjem fra Tur, sultne, trætte og glade. De flokkedes om Sporvognen og masede ind med en Iver som Skovgæster, der skal med Pinsetoget. — Undtagen een, som slet ikke kom op; han havde nemlig faaet andet at tænke paa. Han havde set, at en Mand, som havde staaet og ventet paa Sporvognen, var faldet om paa Fortovet, da den holdt.

Spejderen lod Sporvognen køre fra sig og tog sig af den syge Mand. Saa snart denne kom til Bevidsthed, fik Spejderen spurgt ham ud om, hvor han boede, fik ham med den næste Sporvogn og blev hos ham, indtil han var saa rask, at han kunde tage videre alene.

Det var ikke noget at rose sig af for en Spejder — kun en Haandsrækning — men det betød, at han maatte blive tilbage efter sine Kammerater, faa for sen Aftensmad, tage Ansvar for Manden, tænke paa andre først og fremmest og glemme Hensynet til sig selv.

„Enten er man Spejder eller ogsaa ikke!“

Det er sandt nok, at dette er sket; — desværre i Amerika! Men vi gaar ud fra, at noget lignende sker hver Uge herhjemme, men blot ikke bliver offentliggjort.

Redaktøren siger—

I et tidligere Nummer skrev jeg om en stor Lejr, som Sveriges K. F. U. M. Scoutförbund holdt ved Sunne i Skaane. Korpset vil blive repræsenteret ved 3. Frederiksberg Tropp, „Falkonerspejderne“. Iøvrigt vil Danmark blive meget fyldigt repræsenteret, idet vore grønne og graa Kammerater — K. F. U. M.-Spejderne og F. D. F. — møder med ikke mindre end henholdsvis 100 og 200 Dreng. Det er nu blevet arrangeret saaledes, at alle de danske Deltagere i Lejren følges ad, saa det er ved at blive en Ungarnsjamboreerejse

om igen. Det er ogsaa Herbergs-Ringens Rejseafdeling, der forestaar Arrangementet.

SAMLERMANI

Er der nogen af jer, der samler paa Tændstikæskeetiketter? Jeg har Adressen liggende paa en engelsk Spejder, der samler herpaa. Han vil gerne bytte med en dansk Spejder. Hvem vil bytte med ham?

SVERIGE—PERSIEN

Den ogsaa i Danmark meget kendte, svenske Spejderfører, K. S. Sellgren, har modtaget en meget ærefuld Opfordring til at organisere en Spejderbevægelse i Persien. Sellgren har modtaget Regeringens Opfordring og er allerede afrejst til det fjerne Land. Det er et fornuftigt og sikkert spændende Job!

SVENSK KORRESPONDANCE

En svensk Patruljefører (i Malmö) vil gerne korrespondere med en dansk Patruljefører (14—15 Aar) fra København. Skriv til Korpskontoret.

TABT

Paa Ermelundssletten er der den 15. April fundet et Spejderbælte med ialt 6 Nøgler, nemlig 3 smaa Nøgler, 1 Skabsnøgle, 1 Mellemdørsnøgle og en Yalenøgle. Den eventuelle Ejer bedes henvende sig paa Korpskontoret.

EFTERLYSNING

Hvis en af Jer er i Besiddelse af et Eksempel af 3. Bind af E. le Brian Martin: „Admiralens Dreng“, eller evt. alle tre Bind i et samlet Omslag, har jeg en Kober hertil. Bogen bedes indsendt til Korpskontoret med Opgivelse af Pris.

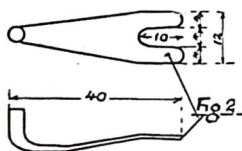
I NORSK LEJR

Vi har en Indbydelse til en Tropp til Bergens Krets Sommerlejr ved Lærdal i Tiden fra den 1. Juli til den 9. Juli d. A. Jeg har tidligere meddelt det, men der er endnu ingen Tropp, der har kunnet tage derop. Lejraftgiften er 15 Kr. pr. Deltager, og Rejsen kan gøres med Skib København—Bergen for Kr. 40,00 Tur/Retur (dog kan paaregnes en Moderation paa mellem 25 og 50 pCt. ved Hold paa 20 Spejdere og derover). Bergen-Lærdal koster ca. 10 Kr. Tur/Retur. Hvor er den Tropp, der vil tilbringe nogle uforglemmelige

Et Lomme-Kompas

(Fortsat fra Side 5)

nes, og der anbringes en Naal i Brættet, med Spidsen opad, lige under Traaden. Herpaa sætter du Kompasrosen, der skal indstilles. Du skal da blot fordreje Barberblad og Kompasrosen saa meget i Forhold til hinanden, at Nord—Syd falder

Saaledes hamres Kobbertraaden ud og anbringes saaledes, saa den Naal, hvorpaa Kompasrosen sidder, er ved Tallet „10“ paa Fig.

sammen med Traaden. Er der ikke Ligevægt, kløb da smaa Stykker Karton under Kompasrosen, hvor den er lettest. Forinden du ved Hjælp af Glanspapir (i Patruljefarve!) sætter Glasset fast, maa du undersøge, om Kobberarmen

løfter Rosen vandret op, naar Laaget lukkes. Du kan ogsaa med en Diamant lave en Ridse midt over Glasset; du fortsætter den ud over Laaget som en paa Glanspapiret med Tusch tegnet Linie. Det er en udmærket Sigtelinie. Prøv selv, — for nu er Kompasset færdigt.

Og vis saa din Troppfører dit Kompas, og fortæl ham samtidig, hvad de 5 Træsarter, Eg, Bog, Ask, Nød og Mahogni anvendes til. Saa er han sikkert ikke uvillig til at give dig Husflidsmærket, hvis du selv — og ikke en Drejer — lavede Kassen til Kompasset.

Dage blandt vore norske Kammerater? Skriv til Korpskontoret, hvor I kan faa alle yderligere Oplysninger.

HIKE I UNGARN

Jeg har tidligere meddelt, at det ungarske Spejderkorps i Sommer vilde arrangere en „Hike“ — en Vandring gennem Ungarns skønneste Egne. De nærmere Enkeltheder har jeg nu faaet derfra. Baaede smaa Grupper og enkelte Spejdere kan deltage. Deltagerne bliver delt op i Hold paa ikke over 15 Mand. Hver Gruppe sammensættes fra saa mange forskellige Lande som muligt og faar to ungarske Rovere med som „Fætre“. Det kan selvfølgelig ogsaa arrangeres saaledes, at Deltagere fra samme Land kommer sammen, men Tanken var at udbygge det internationale Venskabskraftigt, og dette i en halv Snes Dage at vandre sammen, dele samme Strabadser og Glæder, kan rigtig bringe de spejdermæssige Følelser frem. Disse Vandringer — hvor man dog ikke hele Tiden vandrer — begynder den 27. Juni og varer til den 2. August. Hver Hike (der er 9 forskellige at vælge imellem) varer en 8—10 Dage. Prisen for Deltagelse i en Hike er fra 40—55 Schweizerfrancs. Deltagerne skal selv sørge for Befordring til Budapest, hvorfra alle Turene udgaar, og fra Stedet, hvor Turen slutter, til Hjemlandet. Alle nærmere Enkeltheder faas ved Henvendelse til Korpskontoret.

EN MORSOM IDE

Umiddelbart Nord for en af Slangerupbanens Stationer er der ved at blive opført et morsomt Hus. To gamle Jernbanevogne minus Hjul er stillet op parallelt med og i nogen Afstand fra hinanden. Vognene hviler paa murede Piller. Over det samlede Komplex er der ved at blive lagt Tag, og naar der tilføjes to Vægge og lægges et Gulv, vil man have et udmærket Hus med et stort Rum i Midten og mange smaa Rum paa begge Sider, i og for sig noget nær Idealet af et Tropshus og næppe ret dyrt.

SOMMERLEJR I ENGLAND

Fra England er der netop kommet en Indbydelse for ca. 50 danske Spejdere til at deltage i Northumberland-Spejdernes store Distriktslejre i Gosforth Park ved Newcastle-on-Tyne. Lejren varer fra den 4. til den 11. August, begge Dage inclusive. De danske Deltagere skal kun betale deres Rejse herfra til Lejren og tilbage igen. Lejren bliver en rigtig Lejr, noget i Retning af en Divisionslejre herhjemme. Hvor er den Trop, der vil danne Kernen i det danske Hold? Alle Spejdere, der er interesserede i denne Lejr, bedes skrive til Korpskontoret. Rejseomkostningerne fra

København til Newcastle og tilbage vil beløbe sig til omkring 100 Kroner.

JURIDISK VEJLEDNING

Paa Gyldendals Forlag er udkommet en meget nyttig Bog, som fortæller om et Menneskes For-

Filmen

bliver fremkaldt
rigtigt hos os —
og vi leverer det
bedste Aftryk.

Foto-Magasinet A/s

Bloch, Roulund & Sperling

Frederiksborggade 7 (ved Nørreport)

I LEJREN

bør kun bruges

WOLFF & ARVÉs

Leverpostej - Kødretter - Fiske-
boller og Bayerske Pølser.

FAAS HOS ALLE KØBMÆND

*Tag med
paa Tur
og i Lejr*

MAGGI's
Bouillon-Terninger

De forenede Præliminærkursus

Tidligere Døckers Kursus og Lang og Bjorths Kursus.

Daghold og Aftenhold til Præliminærexamen.

Linnésgade 22. — Tlf. Byen 82 (Kl. 2¹/₄—3).

A. Nielsen-Lyngbye, Adjunkt.

hold til „det Offentlige“ fra Vuggen til Graven. Der er Vejledning om nær sagt alt — fra Daab, Militærtjeneste, Lærlingeforhold og Ægteskabs Indgaaelse til Navneforandring, Skilsmisse og Begravelse o. s. v. — Den kan spare Folk for mange Sagførersalærer!

FASANDYRET

Andetsteds i Bladet omtales Svend Fleurons ny Bog med ovenstaaende Titel, hvori han slaar til Lyd for en Landssag „Bevarelse af Nordens vilde Fauna“. Han har i den Anledning modtaget Breve fra en Mængde Mennesker, som tilsiger ham deres Støtte i den Kamp, han har rejst. Især har mange Unge skrevet til ham. Til en af disse har han sendt følgende Svar:

„Tak for Deres Brev — men sig det til alle Deres Kammerater, Deres Forældre og Lærere, enhver, der maatte komme til at sige noget godt om „Fasandyret“ — ogsaa til Dem selv — at det er til Pressen, de skal stile saadanne venlige Breve. Det er her, Slaget nu skal staa, og jeg magter intet, hvis ikke mit *Fasandyr* faar offentligt Følge. I „Fasandyret“ har jeg rørt ved en Landssag, og nu maa og skal ikke mindst Ungdommen vaagne op og ved en Smule offentligt Indlæg i den Avis, som staar dem nærmest, vove

Trojen; ellers falder Sagen, og Nordens vilde Fuglesaga er ude.“

SCT. GEORGS HILSENER

Til Sct. Georgsdagen sendte Korpset Hilsener til samtlige anerkendte Spejderkorps, og fra en broget Mangfoldighed af Genhilsener, som vi har modtaget, skal jeg nævne, at Spejderne i

England,
Siam,
Norge,
U. S. A.,
Sverige,
Polen,
Holland,
Lithauen,
Russiske Emigranter,
Danske Pigespejdere,
K. F. U. M.-Spejderne,
Czekoslovakiet og
Danske Spejdere i Slesvig

sender jer deres bedste Ønsker til Dagen med Haabet om „good scouting“ i det kommende Aar.

Ogsaa fra Baden-Powell har vi modtaget de hjerteligste Ønsker.

Med Spejderhilsen

Tage.

GEVAERT

Dobbelt saa hurtig
som 23° Sch.

Øjebliksbilleder
i al Slags Vejr.

Filmen for alle
og til alt.

Den gi'r Plets kud hver Gang

Lolland-Falster-Divisionen.

En mærkelig Bro.

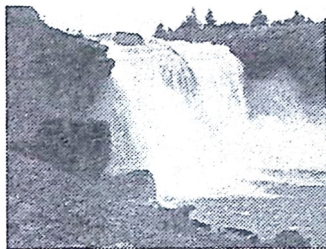
Foraarsturneringen afholdtes i Store Bededagsferien. Rævehalen vandtes af Maribo Troppen. Bedste Patrulje blev „Kim“ fra Glenterne, Nykøbing. Fra Korpssets Ledelse deltog Erik Pedersen som Dommer! Her er nogle Billeder fra den vellykkede Turnering.

Det rigtige Glodebaal.

SVERIGE

Maalet for Sommerens Rejse

Tännforsen, Jämtland.

Bøyni de billige Rundrejser i Sverige med ca. 30 pCt. Rabot. Billige Rundrejser gennem Sverige, Norge, Finland og Danmark.

Gør Søndagen til en Friluftsdag.

10 forskellige Udlugter i Skaane til meget nedsatte Priser kombinerede med Vandringsture. Gode Forbindelser. — Bekvemme Rejser.

Billetter til Rejse i Sverige udsoltes til halv Pris for Spejdere under 18 Aar. For fuldt 10-tal Spejdere faar 1 Leder over 18 Aar samme Nedsættelse. Ansegnings i god Tid.

Alle Oplysninger faas hos

Svenske Statsbaners Rejsebureau

Hovedbanegaarden Telefon Central 6322
og de øvrige Rejsebureauer.

Besøg

Crome & Goldschmidts Teltby

Teltbyen i Citygaarden ved Pilestræde aabnes i Begyndelsen af Maj og kan besøges lige til August.

En stor moderne Teltby, arrangeret midt i Storbyens Hjerter, er en Attraktion, som samler alle Sportsinteresserede. I Aar er der en ny Sensation, og Priserne opmuntrer til Køb. Forlang Brochurer.

Velkommen til Teltbyen!

CROME & GOLDSCHMIDT

København.

Det smager efter mere —
Og lad dem blot spise det.
Thi Høegh's danske Lakrids-
konfekt er ikke alene lækker,
det er altid friskt og det er
sundt. Naar Børnene vil have
søde Sager, saa kan De ikke
give dem noget bedre end
det gode danske

HØEGH'S
LAKRIDS KONFEKT

Hos **HENRY HANSEN**
køber De med største Fordel
GÖRICKÉ
OLYMPIC
CRESCENT **CYKLER**
NØRREVOLD 82
vis à vis Nørreport St. **PALÆ 4045**
RATE: 20 Kr.s Udbetaling, 10 Kr. pr. Maaned

FLØDE IS
Anretninger bringes overalt.
1 Liter — 6 rigelige Portioner
Vanille Kr. 3.00 pr. Ltr.
Nougat Kr. 3.50 pr. Ltr.
Frukt Kr. 3.50 pr. Ltr.

Københavns Fløde-Is A/S
Telefon 13816.

Kaddara

Brug

Blaa og rød Pakning

1. Roskilde Trops Fest.

Troppen afholdt den 22. April paa Hotel „Prinsen“ en Aftenunderholdning, som var usædvanlig god hvad angaar Ulvenes og navnlig Spejdernes Indsats. Roverne (suppleret med nogle K. U.er) sluttede af med „Verdens Herkules“ (Farce i 1 Akt ved Adolph Recke og Robert Watt); som saadan set var ganske fornøjelig — og for Herkules' Vedkommende særdeles; — men Farcen var en Tropsfest uvedkommende.

13 Minutter før sent tren 5 Ulve en efter en frem foran Tæppet og deklamerede hver 12 Verslinjer omhandlende deres Ulveliv (efter Sigende forfattet af Flokføreren i Holte).

Saa gik Tæppet op for alle Spejderne og Ulvene, hvorefter Sangen „Ud paa Vandring Troppen drager“ brusede frem i et gevaldigt Tonevæld. Sangen hidrører fra Korpsraadsbanketten den 18. Marts, og det var en Fornøjelse at høre den sunget paa akkurat samme Maade med enkelte Solister og det vældige Kor; end ikke Dirigenten manglede.

Det lød knagende, og de kunde sidste Vers lige saa godt som første. Hvilket man ikke kan sige om den Sang, som Ulvene derpaa diverterede med, men der var ogsaa en urimelig Bunke Vers i den.

Saa fulgte „Naar Solen bli'r Herre“ og „Spejder med en Sang paa Læben“, hvilken sidste som Spejdersang betragtet er ligesaa fremragende som „Naar Solen bli'r Herre“ er letkøbt.

Det var Indledningen, og den var god. Det er altid en god Idé at præsentere sig. 1ste Roskilde Trop fortalte indirekte: „Her er vi, vi er saa og saa mange Spejdere og Ulve, og vi kan godt lide at synge“. Og Tilskueren tænkte: „Det glæder mig at se jer in pleno, for det er derfor jeg er kommet, og jeg synes godt om de Sange, I har valgt, og den Friskhed, hvormed I synger dem.“

Næste Punkt var „Sct. Georg og Dragen“. En Spejder deklamerede foran Tæppet den historiske Handling i 6 Vers (Sp. M. April 1930 Side 3). Derpaa gik Tæppet op, og den yndige Kongedatter førtes frem og blev bundet, medens hun paa Melodien: „Jeg er Havren“ sang om sin fatale Tilværelse.

Indtil nu havde man indstillet sig paa Alvor og anlagt en højtidelig Maske, som imidlertid brat bristede, ved at Musikken jog over i „Who is afraid“, og Dragen kom til Syne i det dertil sva- rende, iltre Tempo. Den bestod af et barokt Hoved efterfulgt af en 10—12 Led af tæppetildækkede Spejdere, som umaadelig rytmisk fulgte efter Hovedet et Par Gange rundt om Pælen, hvortil Kongedatteren var bundet. Det var et pragtfuldt Syn, — Uhvret fra Lock Ness kan gaa hjem og lægge sig i Sammenligning med dette.

Endnu engang skiftede Melodien brat, denne-

gang til Hertugens Arie af Rigoletto, idet Sct. Georg kom ind til Hest og sang, alt imens han dræbte Dragen og modtog et Kys af Kongedatteren udenpaa Visiret. Det var helt igennem en fortræffelig Opera comique.

Ulvne opførte derpaa „Kejseren af Kinesiens Land“. En Smule Instruktion om nøjere og langsommere at udføre de Handlinger, som Sangens Tekst foreskriver, vilde have gjort dette Nummer til en større Fornøjelse at bivaane.

Rovernes Afslutning var unødvendig. Saa hellere lade Spejderne lave mere endnu, da de aabenbart ikke var i Bekneb for Idéer. Rovere kan gøre sig nyttige ved Arrangement, Belysning, Tæppe, at se dem figurere for aabent Tæppe, især ikke Kontrol etc, men der er ingen, der forlanger naar det var nødvendigt at supplere sig udefra.

Jack.

Spejderarbejdet i Grønland.

Arbejdet for at bringe Spejderbevægelsen til Grønlanderne gaar nu ind i sit 9. Aar, idet Arbejdet tog sin Begyndelse i 1926. Først i 1928 oprettedes den første Trop deroppe, nemlig „Gødthaab Trop“, som oprettedes af Grønlanderens Sofus Olsen. I 1931 oprettede Grønlanderens Marius Sivertsen en Trop ved Kolonien Jacobshavn, og i 1933 startede Pastor Svend Hertling ved Julianehaab en Trop ved denne Koloni. En fjerde Trop er under Oprettelse ved Kolonien Holstensborg af tre Grønlandere, der alle har været Spejdere her-nede. Kolonnen tæller ialt ca. 85 aktive Spejdere, heraf 5 i København. Arbejdet ledes herfra af Grønlands Kolonne.

Man hører ofte den Indvending: „Hvorfor skal Grønlanderne være Spejdere, de har jo Friluftsliv nok ... o.s.v.“. Men, — Spejderbevægelsen har jo ogsaa andet at byde paa, — den etiske Side af Sagen, og det er den, der skal bringes ud til Grønlanderne. Man vil lære dem at bruge deres Fritid godt og lære dem at sætte sig Maal ud over Dagen og Vejen og at stræbe efter at naa disse Maal; og sidst, men ikke mindst at blive til Gavn for deres Land og arbejde for Fremgang for det lille Folk, som har Brug for stærke og maalbevidste Mænd, hvis det skal vinde frem til den kulturelle Sejr, der er Maalet.

Alle, der er Førere i Grønland, har været Spejdere her i Landet i flere Aar.

Tønder Trop.

Ved Kongeaa-Divisionens Foraarsturnering i Aabenraa besatte Tønder Troppens Patruljer 2., 4.- og 5.-Pladsen og hjemførte Rævehalen til Troppen. Troppen har iøvrigt holdt en vellykket Troppesfest i Forbindelse med Sct. Georgsparaden. „Af

Ogsaa en Spejder gaar paa Jagt

— men han bruger Kamera og den hurtige

SELO-FILM

eller den endnu hurtigere

SELOCHROME-FILM

— De rigtige Film til Dyr-optagelser —

TELTE

faas bedst
og i største Udvalg
hos

POUL HOLM

Silkegade 11. Telefon 3082.

Soveposer i mange Kvaliteter fra

Kr. 9,75—25,50.

Dun- og Lamasoveposer.

Gør saa vidt muligt dine Indkøb hos
„Magasinet“'s Annoncører.

Nefa

LYGTEN

Kr. 3,00
komplet

praktiske Grunde“ fejredes Dagen den 22. April,
— hvilket imidlertid maa betegnes som uheldigt,
selv om Grundene er nok saa praktiske. Det bør
være paa den samme Dag, Spejdere overalt i Ver-
den mødes for højtideligt at gentage deres Spej-
derlofte.

Divisionsturneringen paa Fyn.

Fynboerne holdt deres Turnering i Store Be-
dedagsferien i Svendborg. Vel tilrettelagt som den
var, blev den en absolut Succes.

De udsendte Korpsdommere, Afdelingschef Frellesoug
og Frej Jensen

Turneringen omfattede Cross country-Løb
(Vinder: 5. Odense), Stafetløb (Vinder: 2. Oden-
se), Tovtrækning (Vinder: 1. Faaborg), 100 m Løb
(Vinder: Gunnar Petersen, 2. Odense), Længde-
spring (Vinder: Frode Hansen, 1. Faaborg),
Lejrspport (Vinder: 7. Odense), Kast med Red-

Spejderne bør sikre sig i:

„DEN BORGERLIGE SYGE-HJÆLPEKASSE“

Frit Lægevalg - - Højeste Ydelser - - Laveste Kontingent.
Hovedkontor. Vesterbrogade 65, Tlf. Eva 1151.

Filial: Spejdernes Magasin's Annonceexp., Fru M. Helmarth, Kalvebod Brygge 2¹¹. Byen 8630.

Medlemmer optages indtil 70 Aar uden Lægeundersøgelse, uanset Aarsindtægt.
Ring eller skriv efter Prospekt eller Repræsentant.

ningsgreb (Vinder: 2. Odense), Altmuligmands-opgave (Vinder: 1. Odense), Forhindringsløb (Vinder: 1. Patrulje af 2. Odense), Samariteropgave (Vinder: 2. Patrulje af 5. Odense), Signalering (Vinder: 1. Patrulje af Ørkild Trop, 3. Patrulje af 7. Odense og 2. Patrulje af 7. Odense, der alle stod lige), Hemmelig Konkurrence (Vinder: 1. Patrulje af 5. Odense).

Bedste Patrulje blev 1. Patrulje af 2. Odense Trop, medens bedste Trop blev 7. Odense Trop, som hjemførte Rævehalen.

Overdommer var den meget populære Divisionsraads-Formand, Overlæge Wegge.

Det er værd at bemærke, at Divisionsturneringen afsluttedes med en samlet Gudstjeneste i Frue Kirke, hvor den tidligere Divisionschef, Pastor Poulsen, talte.

3. Østerbros Fest ud over det almindelige.

3. Ø. afsluttede Sæsonen af Tropsfester den 23. April i Borgernes Hus med en velforberedt og original Fødselsdagsfest, overdaadig i Idéer og derhos morsom.

Men intet er fuldkomment; det ufuldkomne var 18 Minutters Forsinkelse.

En gennemført Ensartethed i Uniformen hos de mindre Spejdere og en velsignet Uensartethed i spraglede Lejrskjorter hos de ældre; men alle med Tørklæde og bare Knæ — og altsaa ikke noget med Plusfour — gjorde sit til, at Førsteindtrykket blev: *en veldisciplineret Trop*.

Prologen var ganske pudsigt med indlagte Afbrydelser nede fra Salen.

„Paa 4-Mils Tur“ blev med Fynd og Klem sunget og gestikuleret af 5 Spejdere, dels i Kor, dels Solo. Sangen er skrevet i Troppen for 8 Aar siden men er stadig lige frisk og velegnet.

„Bliv nu ikke fornærmet“, sunget af en Spejder og en Ulv, var udpræget lokal og indeholdt Skoser til Raadsmedlemmerne, som var henrykte og alt andet end fornærmede.

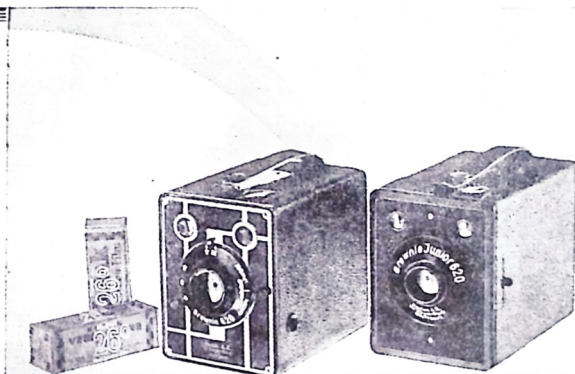
„Det gamle, det frie“ var et Potpourri af Strofer fra utallige Schlägere, fikst sat sammen til en harmløs Handling om „Hun, Rivalen — og saa han“. „Hun“ var man meget længe i Tvivl om virkelig var en udklædt Spejderdreng, men heldigvis afslørede „hun“ en henrivende Kejtethed og reddede derved Nummerets Berettigelse. „Knicker brothers“ var i Paahit morsom, men

„Brownie“ jun. 620

Kr. 11.00

„Brownie“ 620

Kr. 21.00

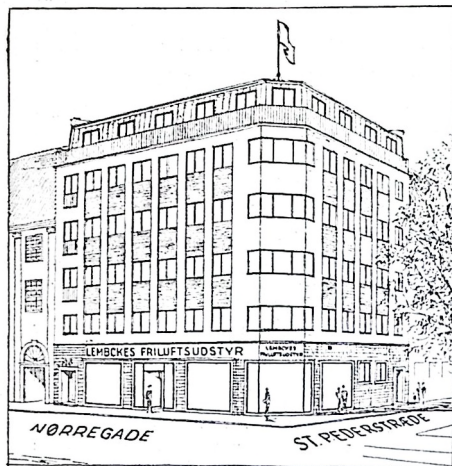

Week-end Ture og Sommerlejr staar paa Programmet ... vær derfor allerede nu parat til at „snappe“ alle de fornuftige Situationer ...

Gaa ind til den nærmeste „KODAK“ Forhandler og lad ham vise, hvor utrolig nemt det er selv for Begyndere straks at tage klare, smukke Billeder med et af disse to Fotografiapparater, der altid er færdig til Brug, og der — fordi det er Hel-Metalkameraer — er yderst solide, og end ikke tager Skade af at være ude i Regnvejr.

Kodak

AKTIESELSKAB - KØBENHAVN V.

LEMBCKE'S FRILUFTSUDSTYR A/S

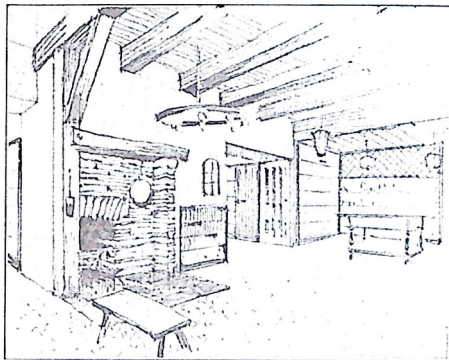
NØRREGADE 15 — KØBENHAVN K

Telf. Byen 4986

Vi er nu rykket ind

i store, nye og tidssvarende Lokaler. Vi faar her Plads til nye Afdelinger og nye Artikler, og Plads til at demonstrere selv større Telte, Kanoer etc.

De er Velkommen til at bese vore Udstillinger!

en lidt for langtrukken Luft-Akt med umaadelige Forberedelser til den tredobbelte Saltomortale, som desværre i det afgørende Øjeblik o. s. v. Noje at beskrive denne og to andre fornojelige Sketches vil blive alt for vidtloftigt, og Pointerne lyder alligevel ikke af noget paa Tryk.

Sketchen „En i Sand-heden fatal Situation —“ var i Replikken fortræffelig.

Ulveungerne viste „Landbrugets Trængsler“ efter bedste 10 smaa Negerbørnssystem, men her var det 10 smaa Grises Skæbne paa Vej til England.

Paa den meget aktuelle Melodi Cancanen af Orpheus sang derpaa 2 Spejdere ogsaa en hjemmelavet Sang med en rivende Tungefærdighed, og godt det samme, for selve Teksten taaler ikke Fermat.

„Sommeraften i Kattehole Mose“ dannede en stemningsfuld Afslutning med Tale og Sang omkring et Lejrbaal. Tropsforeren talte og gav Urtrek for de Tanker og Følelser, som de gamle — og blandt Publikum nærværende — Spejdere stadig nærer overfor den gamle Tropic; og sluttelig lød „Vaj højt, vaj stolt“.

Programmet tilhørte mig bekendt i Idéer helt og holdent 3die Østerbro. De kunde selv og behøvede ingen Repriser fra andre Tropsfester. Ud-

førelsen var krydret med adskillige Instruktørfif, og Forestillingen var noje gennemtænkt og velinstrueret.

Jack.

Det Danske Spejderkorps

Studiestræde 30, Tlf. Byen 8310.

Korpskontor:

kontortid 12—17, Lørdag 12—14,

Mandag 12—17 og 19—21.

Giro 2284.

Officielt Depot:

Dansk Spejderkorps Depot,
Skindergade 27, K.

Spejdernes Magasin:

REDAKTION:

Landsretssagfører Tage Carstensen,
Frederiksholms Kanal 18, K.

Nordisk Spejdersort:

(Førerbladet)

REDAKTION: Ingeniør Ove Holm.

Ekspedition: Korpskontoret.

TRYKKERI: Nørrebro Centraltrykkeri, N.

ANNONCEKSP.: Fru M. Helmarth,
Kalvebod Brygge 2^a. Telefon Byen 8630.